

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer

Indhold

Side

I Meddelelser

Domstolen

DOMSTOLEN

1999/C 366/01	Domstolens dom af 8. juli 1999 i sag C-234/97, Teresa Fernández de Bobadilla mod Museo Nacional del Prado, Comité de Empresa del Museo Nacional del Prado og Ministerio Fiscal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social n° 4 de Madrid) (Anerkendelse af eksamensbeviser — restaurator af kulturgoder — direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF — begrebet lovreguleret erhverv — EF-traktatens artikel 48 (efter ændring nu artikel 39 EF)	1
1999/C 366/02	Domstolens dom af 14. september 1999 sag C-310/97 P, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod AssiDomän Kraft Products AB m.fl. (Appel — virkninger af en dom om annullation i forhold til tredjemand)	2
1999/C 366/03	Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. september 1999 i sag C-170/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud forordning (EØF) nr. 4055/86 — fri udveksling af tjenesteydelser søtransport)	2
1999/C 366/04	Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. september 1999 i de forenede sager C-171/98 C-201/98 og C-202/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien og Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — forordning (EØF) nr. 4055/86 — fri udveksling af tjenesteydelser — søtransport)	3
1999/C 366/05	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. september 1999 i sag C-392/97, kæresag vedrørende et supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler, der er iværksat af Farmitalia Carlo Erba Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof (Farmaceutiske specialiteter — supplerende beskyttelsescertifikat)	3

1999/C 366/06	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. september 1999 i sag C-414/97, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrudssøgsmål — indførsler og erhvervelser af våben — sjette momsdirektiv — national lovgivning i strid med direktivet)	4
1999/C 366/07	Domstolens dom (Sjette afdeling) af 16. september 1999 i sag C-435/97, World Wildlife Fund (WWF) m.fl. mod Autonome Provinz Bozen m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen) (Miljø — direktiv 85/337/EØF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning)	4
1999/C 366/08	Domstolens dom af 16. september 1999 i sag C-27/98, Metalmeccanica Fracasso SpA, Leitschutz Handels- und Montage GmbH mod Amt der Salzburger Landesregierung für den Bundesminister für wirtschaftliche Angelegenheiten (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesvergabeamt) (Offentlige bygge- og anlægskontrakter — tildeling af kontrakten til den eneste bydende, der er blevet anset for egnet til at deltage)	5
1999/C 366/09	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. september 1999 i sag C-218/98, Oumar Dabo Abdoulaye m.fl. mod Régie nationale des usines Renault SA (anmodning — om præjudiciel afgørelse fra Conseil de prud'hommes, Le Havre) (Fortolkning af EF-traktatens artikel 119 (EF-traktatens artikel 117-120 er erstattet af artikel 136 EF-143 EF) og direktiv 75/117/EØF og 76/207/EØF kollektiv overenskomst om ydelse til gravide kvinder, der går på barselsorlov)	6
1999/C 366/10	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. september 1999 i sag C-392/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland (Miljø — direktiv 85/337/EØF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning — fastlæggelse af grænseværdier)	6
1999/C 366/11	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. september 1999 i sag C-397/96, Caisse de pension des employés privés mod Dieter Kordel, Rainer Kordel, Frankfurter Allianz Versicherungs AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Trier (Social sikring — forpligtet institution — regreskrav mod en erstatningspligtig tredjemand — subrogation)	7
1999/C 366/12	Domstolens dom af 21. september 1999 i sag C-106/97, Dutch Antillian Dairy Industry Inc., Verenigde Douane-Agenten BV mod Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven) (De oversøiske landes og territoriers associering — indførsel af smør med oprindelse i Nederlandske Antiller — sundhedsbestemmelser for mælkebaserede produkter — EF-traktatens artikel 131 (efter ændring nu artikel 182 EF), EF-traktatens artikel 132 (nu artikel 183 EF), EF-traktatens artikel 136 og 227 (efter ændring nu artikel 187 EF og 299 EF) — direktiv 92/46/EØF — beslutning 94/70/EF)	8
1999/C 366/13	Domstolens dom af 21. september 1999 i sag C-219/97, Maatschappij Drijvende Bokken BV mod Stichting Pensioenfonds voor de Vervoer- en Havenbedrijven (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandenes Hoge Raad) (Obligatorisk tilslutning til en erhvervspensionsfond — forenelighed med konkurrencereglerne — spørgsmålet, om en erhvervspensionsfond må betegnes som en virksomhed)	8
1999/C 366/14	Domstolens dom af 21. september 1999 i sag C-307/97, Compagnie de Saint-Gobain, Zweigniederlassung Deutschland, mod Finanzamt Aachen-Innenstadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Köln) (Etableringsfrihed — beskatning af selskabers indkomst — skattemæssige fordele)	9

1999/C 366/15	Domstolens dom af 21. september 1999 i sag C-378/97, straffesag mod Florus Ariël Wijsenbeek (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arrondissementsrechtbank, Rotterdam »Fri bevægelighed for personer — unionsborgeres ret til frit at færdes og opholde sig kontrol ved grænserne — nationale bestemmelser, hvorefter personer fra en anden medlemsstat har pligt til at forevise et pas«)	10
1999/C 366/16	Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. september 1999 i sag C-362/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrudssøgs-mål — manglende gennemførelse af direktiv 93/103/EF)	10
1999/C 366/17	Domstolens dom af 28. september 1999 i sag C-440/97, GIE Groupe Concorde m.fl. mod kaptajnen på skibet »Suhadiwarno Panjan« m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation) (Bruxelles-konventionen — kompetence i sager om kontraktforhold — opfyldelsesstedet for forpligtelsen)	11
1999/C 366/18	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 29. september 1999 i sag C-231/97, A.M.L. van Rooij mod Dagelijks bestuur van het waterschap de Dommel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandenes Raad van State) (Miljø — direktiv 76/464/EØF — begrebet »udledning« — spørgsmålet, om en medlemsstat kan anvende en videre definition af begrebet »udledning« end den i direktivet indeholdte)	11
1999/C 366/19	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 29. september 1999 i sag C-232/97, L. Nederhoff & Zn. mod Dijkgraaf en hoogheemraden van het Hoogheemraadschap Rijnland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandenes Raad van State) (Miljø — direktiv 76/464/EØF, 76/769/EØF og 86/280/EØF — begrebet »udledning« — en medlemsstats beføjelse til at indføre strengere bestemmelser end bestemmelserne i direktiv 76/464 — betydningen af direktiv 76/769 for en sådan bestemmelse)	12
1999/C 366/20	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 29. september 1999 i sag C-56/98, Modelo SGPS SA mod Director-Geral dos Registos e Notariado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo) (Direktiv 69/335/EØF — kapitaltilførselsafgifter — gebyrer for oprettelse af et i notarialdokument, hvorved en udvidelse af kapitalen i et kapitalselskab samt en ændring af dets navn og hjemsted attesteres) ...	13
1999/C 366/21	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 5. oktober 1999 i sag C-179/95, Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union (Fiskeri — forordning om begrænsning og fordeling mellem medlemsstaterne af, fiskerimulighederne — udveksling af fiskekvoter — annulation)	13
1999/C 366/22	Sag C-334/99: Sag anlagt den 9. september 1999 af Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber)	14
1999/C 366/23	Sag C-362/99: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. september 1999 af Landesgericht Korneuburg (Østrig) i sagen SEIKO Kabushiki Kaisha mod Mohammed Ibrahim	15
1999/C 366/24	Sag C-365/99: Sag anlagt den 4. oktober 1999 af Den Portugisiske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	15
1999/C 366/25	Sag C-366/99: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved beslutning truffet den 28. juli 1999 af det franske Conseil d'État i sagen Joseph Griesmar mod Ministre de l'économie, des finances et de l'industrie og Ministre de la fonction publique, de la réforme de l'État et de la décentralisation	16

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
1999/C 366/26	Sag C-368/99: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 1. september 1999 af Landesgericht Korneuburg (Østrig) i sagen La Chemise Lacoste SA mod Coalle Fa-93	16
1999/C 366/27	Sag C-371/99: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 23. juni 1999 af Nederlandenes Hoge Raad i sagen Liberexim BV mod Inspecteur Belastingdienst/Douane district Arnhem)	17
1999/C 366/28	Sag C-374/99: Sag anlagt den 7. oktober 1999 af Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	17
1999/C 366/29	Sag C-375/99: Sag anlagt den 7. oktober 1999 af Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	18
1999/C 366/30	Sag C-377/99: Sag anlagt den 7. oktober 1999 af Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	19
1999/C 366/31	Sag C-379/99: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 23. marts 1999 af Bundesarbeitsgericht i sagen Pensionskasse für die Angestellten der Barmer Ersatzkasse VVaG mod Hans Menauer	19
1999/C 366/32	Sag C-386/99: Sag anlagt den 8. oktober 1999 af kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	20
1999/C 366/33	Sag C-387/99: Sag anlagt den 8. oktober 1999 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	20
1999/C 366/34	Sag C-393/99 og sag C-394/99: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse afsagt den 5. oktober 1999 af Tribunal du travail de Tournai (section de Mouscron) i sagerne: Institut National d'Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants mod Claude Hervein og Hervillier SA samt Institut National d'Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants mod Guy Lorthiois og Comtexbel SA ...	21
1999/C 366/35	Sag C-397/99: Sag anlagt den 13. oktober 1999 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	21
1999/C 366/36	Sag C-403/99: Sag anlagt den 20. oktober 1999 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	22
1999/C 366/37	Sag C-406/99: Sag anlagt den 22. oktober 1999 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	22
1999/C 366/38	Sag C-411/99: Sag anlagt den 28. oktober 1999 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	23
1999/C 366/39	Slettelse af sag C-474/98	23
1999/C 366/40	Slettelse af sag C-116/99	23
1999/C 366/41	Slettelse af sag C-349/98	23
1999/C 366/42	Slettelse af sag C-12/99	23
1999/C 366/43	Slettelse af sag C-92/99	24
1999/C 366/44	Slettelse af sag C-151/99	24

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
1999/C 366/45	Slettelse af sag C-31/99	24
1999/C 366/46	Slettelse af sag C-32/99	24
1999/C 366/47	Slettelse af sag C-185/99	24
1999/C 366/48	Slettelse af sag C-186/99	24
1999/C 366/49	Slettelse af sag C-210/99	24
1999/C 366/50	Slettelse af sag C-211/99	25
1999/C 366/51	Slettelse af sag C-100/98	25
1999/C 366/52	Slettelse af sag C-44/99	25
1999/C 366/53	Slettelse af sag C-121/99	25
1999/C 366/54	Slettelse af sag C-227/99	25
1999/C 366/55	Slettelse af sag C-200/99	25
RETTE I FØRSTE INSTANS		
1999/C 366/56	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 7. oktober 1999 i sag T-228/97, Irish Sugar plc mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (EF-traktatens artikel 86 (nu artikel 82 EF) — dominerende stilling og kollektiv dominerende stilling — misbrug — bøder)	26
1999/C 366/57	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 26. oktober 1999 i sag T-51/98, Ann Ruth Burrill og Alberto Noriega Guerra mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — arbejdsvilkår — barselsorlov — deling mellem begge forældre)	26
1999/C 366/58	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 30. september 1999 i sag T-182/98, UPS Europe SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Statsstøtte — skrivelse fra Kommissionen til en klager — retsakt, der kan anfægtes afvisning)	27
1999/C 366/59	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 15. september 1999 i sag T-11/99, Firma i Léon Van Parys NV m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Landbrug — fælles markedsordning — bananer — annullationssøgsmål individuelt berørt — lukket kreds af erhvervsdrivende — afvisning)	27
1999/C 366/60	Kendelse afsagt af formanden for Retten i Første Instans den 16. juli 1999 i sag T-143/99 R, Hortiplant SAT mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Foreløbige forholdsregler — uopsættelighed)	28
1999/C 366/61	Sag T-201/99: Sag anlagt den 9. september 1999 af Royal Olympic Cruises Ltd, Valentine Oceanic Trading Inc., Caroline Shipping Inc., Simpson Navigation Ltd, Solar Navigation Corporation, Ocean Quest Sea Carriers Ltd, Athena 2004 SA, Elliniki Etaireia Diipeirotikon Grammon AE og Freewind Shipping Company mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	28

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
1999/C 366/62	Sag T-221/99: Sag anlagt den 30. september 1999 af Gitte Rasmussen mod Rådet for Den Europæiske Union	29
1999/C 366/63	Sag T-222/99: Sag anlagt den 5. oktober 1999 af Jean-Claude Martinez og Charles de Gaulle mod Europa-Parlamentet	29
1999/C 366/64	Sag T-260/99: Sag anlagt den 26. oktober 1999 af Marie-Josée Bollendorff mod Europa-Parlamentet	30
1999/C 366/65	Delvis slettelse i de forenede sager T-85/93 m.fl.	31
1999/C 366/66	Delvis slettelse i de forenede sager T-85/93 m.fl.	31
1999/C 366/67	Delvis slettelse af de forenede sager T-320/94 m.fl.	31
1999/C 366/68	Slettelse af de forenede sager T-363/94 m.fl.	31
1999/C 366/69	Delvis slettelse af de forenede sager T-366/94 m.fl.	31
1999/C 366/70	Slettelse af sag T-385/94	32
1999/C 366/71	Slettelse af sag T-397/94	32
1999/C 366/72	Slettelse af sag T-399/94	32
1999/C 366/73	Slettelse af sag T-160/95	32
1999/C 366/74	Slettelse af sag T-202/95	32
1999/C 366/75	Slettelse af sag T-150/96	32
1999/C 366/76	Slettelse af sag T-198/96	33
1999/C 366/77	Slettelse af sag T-218/96	33
1999/C 366/78	Slettelse af sag T-59/98	33
1999/C 366/79	Slettelse af sag T-97/98	33
1999/C 366/80	Slettelse af sag T-78/99	33
1999/C 366/81	Slettelse af sag T-162/99 R	33

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

af 8. juli 1999

i sag C-234/97, Teresa Fernández de Bobadilla mod Museo Nacional del Prado, Comité de Empresa del Museo Nacional del Prado og Ministerio Fiscal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social nº 4 de Madrid) ⁽¹⁾

(Anerkendelse af eksamensbeviser — restaurator af kulturgoder — direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF — begrebet lovreguleret erhverv — EF-traktatens artikel 48 (efter ændring nu artikel 39 EF))

(1999/C 366/01)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-234/97, angående en anmodning, som Juzgado de lo Social nº 4 de Madrid (Spanien) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Teresa Fernández de Bobadilla mod Museo Nacional del Prado, Comité de Empresa del Museo Nacional del Prado og Ministerio Fiscal, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 48 (efter ændring nu artikel 39 EF), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet, G. Hirsch og P. Jann samt dommerne C. Gulmann, J.L. Murray, D.A.O. Edward (refererende dommer), H. Ragnemalm og L. Sevón; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 8. juli 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

EF-traktatens artikel 48 (efter ændring nu artikel 39 EF) skal fortolkes således, at

— den ikke er til hinder for bestemmelser i en kollektiv overenskomst, der gælder i et offentligretligt organ i en medlemsstat, og hvorefter et bestemt erhverv, som ikke er lovreguleret som omhandlet i Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed, og Rådets direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generel ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelse til supplerende af direktiv 89/48/EØF, kun må udøves af personer, der er i besiddelse af et kvalifikationsbevis udstedt af en læreanstalt i den pågældende medlemsstat eller af ethvert andet kvalifikationsbevis udstedt udlandet og anerkendt af den samme medlemsstats kompetente myndigheder,

— i forbindelse med eksamensbeviser udstedt i en anden medlemsstat har denne medlemsstats kompetente myndigheder, eller hvis sådanne ikke findes, det offentlige organ selv, imidlertid pligt til — når de skal anerkende de udenlandske eksamensbeviser som ligestillet — at undersøge, hvorvidt de kundskaber og kvalifikationer, der attesteres ved det af ansøgeren erhvervede eksamensbevis, svarer til dem, der stilles krav om i værtsmedlemsstatens lovgivning. Når overensstemmelsen kun er delvis, tilkommer det de nationale kompetente myndigheder, eller i påkommentilfælde det offentlige organ selv, at vurdere, om de af den pågældende erhvervede kundskaber ved studier eller praktisk erfaring er tilstrækkelige til at dokumentere, at vedkommende har de kundskaber, som ikke attesteres ved det udenlandske eksamensbevis.

⁽¹⁾ EFT C 252 af 16.8.1997.

DOMSTOLENS DOM

af 14. september 1999

sag C-310/97 P, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod AssiDomän Kraft Products AB m.fl.⁽¹⁾

(Appel — virkninger af en dom om annullation i forhold til tredjemand)

(1999/C 366/02)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-310/97 P, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: W. Wils), angående appel af dom afsagt den 10. juli 1997 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Udvidede Afdeling) i sag T-227/95, AssiDomän Kraft Products m.fl. mod Kommissionen (Sml. H, s. 1185), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af dommen — de andre parter i appelsagen er AssiDomän Kraft Products AB, Stockholm (Sverige), Iggesunds Bruk AB, Örnsköldsvik (Sverige), Korsnäs AB, Gävle (Sverige), MoDo Paper AB, Örnsköldsvik (Sverige), Södra Cell AB, Växjö (Sverige), Stora Kopparbergs Bergslags AB, Falun (Sverige), og Svenska Cellulosa AB, Sundsvall (Sverige), ved solicitor J.E. Pheasant og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Loesch & Wolter, 11, rue Goethe, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodriguez Iglesias, afdelingsformændene P.J.G. Kapteyn, J.-P. Puissochet, G. Hirsch og P. Jann samt dommerne J.C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J.L. Murray, D.A.O. Edward, H. Ragnemalm, L. Sevón, M. Wathelet (refererende dommer) og R. Schintgen; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 14. september 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den af Retten i Første Instans afsagte dom af 10. juli 1997 i sag T-227/95, AssiDomän Kraft Products m.fl. mod Kommissionen, ophæves.
- 2) Kommissionen frifindes i det annullationssøgsmål, AssiDomän Kraft Products AB m.fl. anlagde ved Retten den 15. december 1995.
- 3) AssiDomän Kraft Products AB m.fl. betaler samtlige sagsomkostninger for Retten og Domstolen.

⁽¹⁾ EFT C 318 af 18.10.1997.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 14. september 1999

i sag C-170/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien⁽¹⁾

(Traktatbrud forordning (EØF) nr. 4055/86 — fri udveksling af tjenesteydelser søtransport)

(1999/C 366/03)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-170/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Frank Benyon og Bernard Mongin) mod Kongeriget Belgien (befuldmægtiget: Jan Devadder), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 af 22. december 1986 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande (EFT L 378, s. 1), navnlig artikel 3 og artikel 4, stk. 1, idet det ikke har tilpasset aftalen med Republikken Zaire, således at der ydes alle statsborgere i Fællesskabet en rimelig og fri adgang uden forskelsbehandling til de lastande, Belgien er berettiget til, eller har ophævet aftalen, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne D.A.O. Edward (refererende dommer) og L. Sevón; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: R. Grass, den 14. september 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Belgien har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 af 22. december 1986 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande, navnlig, artikel 3 og artikel 4, stk. 1, idet det ikke har tilpasset aftalen med Republikken Zaire (nu Den Demokratiske Republik Congo), således at der ydes alle statsborgere i Fællesskabet en rimelig og fri adgang uden forskelsbehandling til de lastande, Belgien er berettiget til, eller har ophævet aftalen.
- 2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 258 af 15.8.1998.

DOMSTOLENS DOM**(Første Afdeling)****af 14. september 1999**

**i de forenede sager C-171/98 C-201/98 og C-202/98,
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Kongeriget Belgien og Storhertugdømmet Luxembourg⁽¹⁾**

**(Traktatbrud — forordning (EØF) nr. 4055/86 — fri ud-
veksling af tjenesteydelser — søtransport)**

(1999/C 366/04)

(Processprog: fransk)

*(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentlig-
gjort i Samling af Afgørelser)*

I de forenede sager C-171/98, C-201/98 og C-202/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Frank Benyon og Bernard Mongin) mod Kongeriget Belgien (sag C-171/98 og C-201/98) (befuldmægtiget: Jan Devadder) og Storhertugdømmet Luxembourg (sag C-202/98) (befuldmægtiget: Nicolas Schmit), angående en pastand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien (sag C-171/98 og C-201/98) og Storhertugdømmet Luxembourg (sag C-202/98) har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 af 22. december 1986 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande (EFT L 378, s. 1), navnlig artikel 3 og artikel 4, stk. 1, for så vidt angår Republikken Senegal og Republikken Côte d'Ivoire, og artikel 5 for så vidt angår Republikken Mali og Den Togolesiske Republik, idet de har indgået og opretholdt aftaler, der indeholder arrangementer om lastfordeling, med Den Togolesiske Republik (sag C-171/98 og C-202/98) og Republikken Mali (sag C-201/98 og C-202/98), og idet de ikke har tilpasset aftalerne med Republikken Senegal og Republikken Côte d'Ivoire (sag C-201/98 og C-202/98), således at der ydes alle statsborgere i Fællesskabet en rimelig og fri adgang uden forskelsbehandling til de lastandele, Belgien og Luxembourg er berettiget til, eller har ophævet aftalerne, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne D.A.O. Edward (refererende dommer) og L. Sevón; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: R. Grass, den 14. september 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Belgien (sag C-171/98 og C-201/98) og Storhertugdømmet Luxembourg (sag C-202/98) har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 af 22. december 1986 om anvendelse af

princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande (EFT L 378, s. 1), navnlig artikel 3 og artikel 4, stk. 1, for så vidt angår Republikken Senegal og Republikken Côte d'Ivoire, og artikel 5 for så vidt angår Republikken Mali og Den Togolesiske Republik, idet de har indgået og opretholdt aftaler, der indeholder arrangementer om lastfordeling med Den Togolesiske Republik (sag C-171/98 og C-202/98) og Republikken Mali (sag C-201/98 og C-202/98), og idet de ikke har tilpasset aftalerne med Republikken Senegal og Republikken Côte d'Ivoire (sag C-201/98 og C-202/98), således at der ydes alle statsborgere i Fællesskabet en rimelig og fri adgang uden forskelsbehandling til de lastandele, Belgien og Luxembourg er berettiget til, eller har ophævet aftalerne.

- 2) Kongeriget Belgien betaler sagsomkostningerne i sag C-171/98 og C-201/98, og Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger i sag C-202/98.

⁽¹⁾ EFT C 258 af 15.8.1998.

DOMSTOLENS DOM**(Femte Afdeling)****af 16 september 1999**

**i sag C-392/97, kæresag vedrørende et supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler, der er iværksat af
Farmitalia Carlo Erba Srl (anmodning om præjudiciel
afgørelse fra Bundesgerichtshof⁽¹⁾)**

**(Farmaceutiske specialiteter — supplerende beskyttelsescer-
tifikat)**

(1999/C 366/05)

(Processprog: tysk)

*(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentlig-
gjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-392/97, angående en anmodning, som Bundesgerichtshof (Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende kæresag vedrørende et supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler, der er iværksat af Farmitalia Carlo Erba Srl, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 3, littera a) og b), i Rådets forordning (EØF) nr. 1768/92 af 18. juni 1992 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (EFT L 182, s. 1), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissechot, og dommerne P. Jann, C. Gulmann (refererende dommer), D.A.O. Edward og L. Sevón; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 16. september 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Rådets forordning (EØF) nr. 1768/92 af 18. juni 1992 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler, og navnlig dens artikel 3, litra b), skal fortolkes således, at såfremt et produkt i den form, der nævnes i markedsføringstilladelsen, er beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft, kan det supplerende beskyttelsescertifikat omfatte produktet som lægemiddel i alle de former, der er omfattet af beskyttelsen i henhold til grundpatentet.
- 2) Når det i forbindelse med anvendelsen af forordning nr. 1768/92, og navnlig dennes artikel 3, litra a), skal afgøres, om et produkt er beskyttet ved et grundpatent, skal afgørelsen træffes efter de regler, der gælder for patentet.

(¹) EFT C 41 af 7.2.1998.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 16. september 1999

i sag C-414/97, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (¹)

(Traktatbrudssøgsmål — indførsler og erhvervelser af våben — sjette momsdirektiv — national lovgivning i strid med direktivet)

(1999/C 366/06)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-414/97, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Miguel Díaz-Llanos La Roche og Carlos Gómez de la Cruz) mod Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: Nuria Díaz Abad), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til EF-traktaten, ved at fritage indførsler og erhvervelser inden for Fællesskabet af våben, ammunition og materiel, der udelukkende er til militær brug, og som ikke er luftfartøjer eller krigsskibe som omhandlet i nr. 23 og 25 i bilag F til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 s. 1), for merværdiafgift, hvilket er i strid med bestemmelserne i artikel 2, punkt 2, artikel 14, artikel 28a og artikel 28c, punkt B, i dette direktiv, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P.J.G. Kapteyn, og dommerne G. Hirsch og J.L. Murray (refererende dommer); generaladvokat: A. Saggio; justitssekretær: R. Grass, den 16. september 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, idet det i strid med bestemmelserne i artikel 2, punkt 2, artikel 14, artikel 28a og artikel 28c, punkt B, i dette direktiv har fritaget indførsler og erhvervelser inden for Fællesskabet af våben, ammunition og materiel, der udelukkende er til militær brug, og som ikke er luftfartøjer eller krigsskibe som omhandlet i nr. 23 og 25 i direktivets bilag F i den version der følger af Rådets direktiv 91/680/EØF af 16. december 1991 om tilføjelse til det fælles merværdiafgiftssystem, og om ændring, med henblik på afskaffelse af de fiskale grænser, af direktiv 77/388/EØF, for i merværdiafgift.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 41 af 7.2.1998.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette afdeling)

af 16. september 1999

i sag C-435/97, World Wildlife Fund (WWF) m.fl. mod Autonome Provinz Bozen m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen) (¹)

(Miljø — direktiv 85/337/EØF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning)

(1999/C 366/07)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-435/97, angående en anmodning, som Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen (Italien) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, World Wildlife Fund (WWF) m.fl. mod Autonome Provinz Bozen m.fl., at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P.J.G. Kapteyn, og dommerne J.L. Murray og H. Ragnemalm (refererende dommer); generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 16. september 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 4, stk. 2, og artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ska fortolkes således, at de hverken giver en medlemsstat kompetence til på forhånd generelt at udelukke bestemte grupper af projekter — Iherunder ændringer heraf — henhørende under direktivets bilag 11, fra den ved direktivet indførte procedure for vurdering af miljøindvirkningen, eller til at unddrage et bestemt projekt fra en sådan procedure, så som projektet med hensyn til omstrukturering af en lufthavn med en start-og landingsbane på under 2 100 m, det være sig i medfør af en national lovgivningsforanstaltning eller på grundlag af en individuel undersøgelse af projektet, medmindre samtlige disse grupper af projekter eller det bestemte projekt på grundlag af en samlet vurdering kan anses for ikke at have væsentlig indvirkning på miljøet. Det tilkommer den nationale ret at efterprøve, om de nationale myndigheder — på grundlag af den individuelle undersøgelse, som de har gennemført, og som har medført, at det pågældende bestemte projekt blev udelukket fra den ved direktivet indførte vurderingsprocedure — har foretaget en korrekt, med direktivet overensstemmende vurdering af, om projektet har væsentlig indvirkning på miljøet.
- 2) I det tilfælde, hvor et projekt nødvendiggør en vurdering efter direktiv 85/337, skal dets artikel 2, stk. 1 og 2, fortolkes således, at den giver en medlemsstat kompetence til at anvende en anden end den ved direktivet indførte vurderingsprocedure, når denne alternative procedure indgår i en allerede gældende national procedure eller i en procedure, der skal udarbejdes i direktivets artikel 2, stk. 2's forstand. En sådan alternativ procedure skal imidlertid opfylde kravene i direktivets artikel 3 og artikel 5 til 10, herunder kravet i direktivets artikel 6 om offentlighedens deltagelse.
- 3) Artikel 1, stk. 5, i direktiv 85/337 skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke omfatter et projekt som det i hovedsagen omhandlede, der — selv om det er omhandlet i en lov, der har karakter af et program — er godkendt under en særskilt forvaltningsprocedure. De krav, som skal opfyldes af en sådan lov og af den procedure, hvorefter denne er vedtaget, for at direktivets formål kan anses for opfyldt, herunder formålet med at stille oplysninger til rådighed, består i, at det pågældende projekt vedtages ved en særlig lov, som indeholder alle de elementer, som er relevante for vurderingen af dettes indvirkning på miljøet.
- 4) Artikel 1, stk. 4, i direktiv 85/337 skal fortolkes således, at en lufthavn, der kan benyttes såvel til civile som militære formål, men som overvejende benyttes erhvervsmæssigt, er omfattet af direktivets anvendelsesområde.
- 5) Artikel 4, stk. 2, og artikel 2, stk. 1, i direktiv 85/337 skal fortolkes således, at borgerne over for de nationale myndigheder kan påberåbe sig disse bestemmelser for en medlemsstats domstole, når de lovgivende eller administrative myndigheder i en medlemsstat har overskredet den skønsbeføjelse, der er tillagt ved bestemmelserne, og dermed udvirke, at de nationale myndigheder ikke anvender nationale regler eller foranstaltninger, som er uforenelige med disse direktivbestemmelser. I et sådant tilfælde påhviler det en medlemsstats myndigheder inden for rammerne af deres kompetence at træffe alle de almindelige eller

særlige foranstaltninger, der er nødvendige for, at projekterne undersøges med henblik på at fastslå, om de kan få væsentlig indvirkning på miljøet, og i bekræftende fald, at deres indvirkninger undersøges.

(¹) EFT C 72 af 7.3.1998.

DOMSTOLENS DOM

af 16. september 1999

i sag C-27/98, Metalmeccanica Fracasso SpA, Leitschutz Handels- und Montage GmbH mod Amt der Salzburger Landesregierung für den Bundesminister für wirtschaftliche Angelegenheiten (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesvergabeamt) (¹)

(Offentlige bygge- og anlægskontrakter — tildeling af kontrakten til den eneste bydende, der er blevet anset for egnet til at deltage)

(1999/C 366/08)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-27/98, angående en anmodning, som Bundesvergabeamt (Østrig) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Metalmeccanica Fracasso SpA, Leitschutz Handels- und Montage GmbH mod Amt der Salzburger Landesregierung für den Bundesminister für wirtschaftliche Angelegenheiten, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 18, stk. 1, i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge — og anlægskontrakter (EFT L 199, s. 54), som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/52/EF af 13. oktober 1997 om ændring af direktiv 92/50/EØF, 93/36/EØF og 93/37/EØF om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af henholdsvis offentlige tjenesteydelsesaftaler, aftaler om offentlige indkøb og offentlige bygge — og anlægskontrakter (EFT L 328, s. 1), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P.J.G. Kapteyn (refererende dommer), og dommerne J.L. Murray og H. Ragnemalm; generaladvokat: A. Saggio; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 16. september 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 18, stk. 1, i Rådets direktiv 93/137/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/52/EF af 13. oktober 1997 om ændring af direktiv 92/50/EØF, 93/136/EØF og 93/37/EØF om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af henholdsvis offentlige tjenesteydelsesaftaler, aftaler om offentlige indkøb og offentlige bygge- og anlægskontrakter, skal fortolkes således, at den ordregivende myndighed ikke er forpligtet til at tildele ordren til den eneste bydende, der er blevet anset for egnet til at deltage i proceduren.
- 2) Artikel 18, stk. 1, i direktiv 93/37, som affattet ved direktiv 97/52, kan påberåbes af en borger for de nationale domstole.

(¹) EFT C 94 af 28.3.1998.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 16. september 1999

i sag C-218/98, Oumar Dabo Abdoulaye m.fl. mod Régie nationale des usines Renault SA (anmodning — om præjudiciel afgørelse fra Conseil de prud'hommes, Le Havre)(¹)

(Fortolkning af EF-traktatens artikel 119 (EF-traktatens artikel 117-120 er erstattet af artikel 136 EF-143 EF) og direktiv 75/117/EØF og 76/207/EØF kollektivt overenskomst om ydelse til gravide kvinder, der går på barselsorlov)

(1999/C 366/09)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-218/98, angående en anmodning, som Conseil de prud'hommes, Le Havre (Frankrig), i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Oumar Dabo Abdoulaye m.fl. mod Régie nationale des usines Renault SA, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 119 (EF-traktatens artikel 117-120 er erstattet af artikel 136 EF-143 EF), Rådets direktiv 75/117/EØF af 10. februar 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd

og kvinder (EFT L 45, s. 19) og Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (EFT L 39, s. 40), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne P. Jann, J.C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), C. Gulmann og D.A.O. Edward; generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: R. Grass, den 16. september 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Princippet om lige løn i EF-traktatens artikel 119 (EF-traktatens artikel 117-120 er erstattet af artikel 136 EF-143 EF) er ikke til hinder for, at der alene udbetales en fast ydelse til kvindelige arbejdstagere, der tager på barselsorlov, når denne ydelse skal være en erstatning for de faglige ulemper, som er en følge af disse arbejdstageres fravær fra arbejdet.

(¹) EFT C 258 af 15.8.1998.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 21. september 1999

i sag C-392/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland(¹)

(Miljø — direktiv 85/337/EØF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning — fastlæggelse af grænseværdier)

(1999/C 366/10)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-392/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Richard B. Wainwright) mod Irland (befuldmægtiget: Michael A. Buckley, bistået af Philip O'Sullivan og Niamh Hyland), angående en pastand om, at det fastslås, at Irland har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40), og navnlig dettes artikel 12, samt i henhold til EF-traktaten, idet det ikke har vedtaget alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en korrekt gennemførelse af direktivet, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne J.C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, D.A.O. Edward og L. Sevón (refererende dommer); generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 21. september 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Irland har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters på miljøet, idet det ikke har vedtaget de foranstaltninger, der er nødvendige for korrekt at gennemføre dette direktivs artikel 4, stk. 2, for de kategorier af projekter, der er nævnt i direktivets bilag II, punkt 1, litra d), og punkt 2, litra a), og idet det ikke har gennemført direktivets artikel 2, stk. 3, og artikel 5 og 7.

2) I øvrigt frifindes Irland.

3) Irland betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 40 af 8.2.1997.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 21. september 1999 i sag C-397/96, Caisse de pension des employés privés mod Dieter Kordel, Rainer Kordel, Frankfurter Allianz Versicherungs AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Trier)⁽¹⁾

(Social sikring — forpligtet institution — regreskrav mod en erstatningspligtig tredjemand — subrogation)

(1999/C 366/11)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-397/96, angående en anmodning, som Landgericht Trier (Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Caisse de pension des employés privés mod Dieter Kordel, Rainer Kordel, Frankfurter Allianz Versicherungs AG, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 93, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for

Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983 (EFT L 230, s. 6), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissechot, og dommerne P. Jann, D.A.O. Edward (refererende dommer), L. Sevón og M. Wathelet; generaladvokat: A. Saggio; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 21. september 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Artikel 93, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983, skal fortolkes således, at i tilfælde af en skade, som er indtrådt på en medlemsstats område, og som har ført til udbetaling af sociale sikringsydelser til skadelidte eller dennes efterladte fra en social sikringsinstitutions side i forordningens forstand, som har hjemsted i en anden medlemsstat, skal de krav, skadelidte eller de efterladte har mod skadevolderen, som den nævnte institution kan være indtrådt i, og betingelserne for at anlægge erstatningssøgsmål ved domstolene i den medlemsstat, hvor skaden indtrådte, fastlægges efter denne stats lovgivning, herunder de relevante internationalprivatretnlige regler.

2) Artikel 93, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 2001/83, skal fortolkes således, at den ret, en social sikringsinstitution i forordningens forstand, som har hjemsted i en medlemsstat, har til at indtræde i de krav, skadelidte eller dennes efterladte har mod den person, der er ansvarlig for en skade, som er indtrådt på en anden medlemsstats område, og som har ført til udbetaling af sociale sikringsydelser fra institutionens side, og omfanget af de krav, institutionen er indtrådt i, skal fastsættes efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor institutionen har hjemsted, forudsat at retten til indtræden i henhold til denne lovgivning ikke går ud over de krav, skadelidte eller dennes efterladte har mod skadevolderen i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor skaden indtrådte.

3) Det tilkommer den nationale ret at afgøre, hvilke bestemmelser i lovgivningen i den medlemsstat, hvor den forpligtede institution har hjemsted, der er relevante, og at anvende disse bestemmelser, selv om de udelukker eller begrænser en sådan institutions adgang til at indtræde i de krav, modtageren af ydelserne har mod skadevolderen, eller adgangen for den institution, der er indtrådt i disse krav, til at gøre disse gældende.

(¹) EFT C 40 af 8.2.1997.

DOMSTOLENS DOM**af 21. september 1999**

i sag C-106/97, Dutch Antillian Dairy Industry Inc., Verenigde Douane-Agenten BV mod Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven) ⁽¹⁾

(De oversøiske landes og territoriers associering — indførsel af smør med oprindelse i Nederlandske Antiller — sundhedsbestemmelser for mælkebaserede produkter — EF-traktatens artikel 131 (efter ændring nu artikel 182 EF), EF-traktatens artikel 132 (nu artikel 183 EF), EF-traktatens artikel 136 og 227 (efter ændring nu artikel 187 EF og 299 EF) — direktiv 92/46/EØF — beslutning 94/70/EF)

(1999/C 366/12)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-106/97, angående en anmodning, som College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederlandene) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Dutch Antillian Dairy Industry Inc., Verenigde Douane-Agenten BV mod Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees, procesdeltager: Nederlandske Antiller, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen og gyldigheden af kapitel III i Rådets direktiv 92/46/EØF af 16. juni 1992 om sundhedsbestemmelser for produktion og afsætning af rå mælk, varmebehandlet mælk og mælkebaserede produkter (EFT L 268, s. 1), navnlig dettes artikel 23, samt vedrørende gyldigheden af Kommissionens beslutning 94/70/EF af 31. januar 1994 om den foreløbige liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af rå mælk, varmebehandlet mælk og mælkebaserede produkter (EFT L 36 s. 5), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformand P.J.G. Kapteyn og dommerne J.C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J.L. Murray, D.A.O. Edward, H. Ragnernalm, L. Sevón (refererende dommer) og M. Wathelet; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 21. september 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Bestemmelserne i kapitel III i Rådets direktiv 92/46/EØF af 16. juni 1992 om sundhedsbestemmelser for produktion og afsætning af rå mælk, varmebehandlet mælk og mælkebaserede produkter, som foreskriver, at sundhedsbestemmelserne skal overholdes ved import af mælkebaserede produkter hidrørende fra tredjelande, skal fortolkes således, at de finder anvendelse på markedsføring på Fællesskabets marked af sådanne produkter hidrørende fra oversøiske lande og territorier, herunder Nederlandske Antiller.

- 2) Gennemgangen af kravene i kapitel III i direktiv 92/46, og navnlig dets artikel 23, har intet frembragt, der — henset EF-traktatens artikel 132, stk. 1 (nu artikel 183, stk. 1, EF) og artikel 102 og 103 i Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske i Økonomiske Fællesskab — kan rejse tvivl om dets gyldighed.

- 3) Artikel 23 i direktiv 92/46 skal fortolkes således, at den rinder anvendelse på import fra oversøiske lande og territorier, selv når den ordning, som dette direktiv fastsætter for samhandelen mellem medlemsstaterne, ikke faktisk forudgående er blevet indført, og når der ikke efter den i nævnte bestemmelse angivne metode er blevet udarbejdet lister over udførselslande og autoriserede virksomheder; da sådanne lister ikke er blevet gyldigt opstillet efter den i nævnte bestemmelse angivne metode, er Kommissionens beslutning 94/70/EF af 31. januar 1994 om den foreløbige liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af rå mælk, varmebehandlet mælk og mælkebaserede produkter, ugyldig.

⁽¹⁾ EFT C 142 af 10.5.1997.

DOMSTOLENS DOM**af 21. september 1999**

i sag C-219/97, Maatschappij Drijvende Bokken BV mod Stichting Pensioenfonds voor de Vervoer- en Havenbedrijven (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandenes Hoge Raad) ⁽¹⁾

(Obligatorisk tilslutning til en erhvervspensionsfond — forenelighed med konkurrencereglerne — spørgsmålet, om en erhvervspensionsfond må betegnes som en virksomhed)

(1999/C 366/13)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-219/97, angående en anmodning, som Nederlandenes Hoge Raad i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Maatschappij Drijvende Bokken BV mod

Stichting Pensioenfonds voor de Vervoer- en Havenbedrijven, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens 85, 86 og 90 (nu artikel 81 EF, 82 EF og 86 EF), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodriguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet, G. Hirsch og P. Jann samt dommerne J.C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), C. Gulmann, J.L. Murray, D.A.O. Edward, H. Ragnemalm, L. Sevón og M. Wathelet; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 21. september 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

DOMSTOLENS DOM

af 21. september 1999

i sag C-307/97, Compagnie de Saint-Gobain, Zweigniederlassung Deutschland, mod Finanzamt Aachen-Innenstadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Köln) ⁽¹⁾

(Etableringsfrihed — beskatning af selskabers indkomst — skattemæssige fordele)

(1999/C 366/14)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

1) En beslutning truffet af en bestemt branches arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, inden for rammerne af en kollektiv overenskomst, om inden for branchen at oprette én pensionsfond, som skal administrere en tillægspensionsordning, og om at anmode de offentlige myndigheder om at gøre tilslutning til fonden obligatorisk for alle arbejdstagere inden for branchen, falder ikke ind under EF-traktatens artikel 85 (nu artikel 81 EF).

2) EF-traktatens artikel 3, litra g) [efter ændring nu artikel 3, stk. 1, litra g), EF], EF-traktatens artikel 5 (nu artikel 10 EF) og traktatens artikel 85 er ikke til hinder for en beslutning fra de offentlige myndigheders side om på begæring af en bestemt branches arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer at gøre tilslutning til en erhvervspensionsfond obligatorisk.

3) En pensionsfond, der administrerer en tillægspensionsordning og er oprettet i henhold til en kollektiv overenskomst indgået mellem en bestemt branches arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, og hvortil tilslutning er gjort obligatorisk af de offentlige myndigheder for alle arbejdstagere inden for branchen, er en virksomhed som omhandlet i traktatens artikel 85 ff.

4) EF-traktatens artikel 86 og 90 (nu artikel 82 EF og 86 EF) er ikke til hinder for, at de offentlige myndigheder giver en pensionsfond eneret til at administrere en tillægspensionsordning inden for en bestemt branche.

I sag C-307/97, angående en anmodning, som Finanzgericht Köln i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Compagnie de Saint-Gobain, Zweigniederlassung Deutschland, mod Finanzamt Aachen-Innenstadt, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 52 (efter ændring nu artikel 43 EF) og EF-traktatens artikel 58 (nu artikel 48 EF), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodriguez Iglesias, afdelingsformændene P.J.G. Kapteyn og G. Hirsch samt dommerne J.C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J.L. Murray, D.A.O. Edward, H. Ragnemalm, L. Sevón, M. Wathelet (refererende dommer) og R. Schintgen; generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 21. september 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

EF-traktatens artikel 52 (efter ændring nu artikel 43 EF) og EF-traktatens artikel 58 (nu artikel 48 EF) er til hinder for, at et fast driftssted i Tyskland, som tilhører et kapital selskab med hjemsted i en anden medlemsstat, ikke på samme betingelser som dem, der gælder for kapital selskaber med hjemsted i Tyskland, kan opnå følgende skattemæssige fordele

— fritagelse for selskabsskat af udbytte, som er modtaget fra selskaber med hjemsted i tredjelande (»internationales Schachtelprivileg« for så vidt angår selskabsskat), som hjemlet i en dobbeltbeskatningsoverenskomst med et tredjeland

— nedslag i den tyske selskabsskat for selskabsskat, som i en anden stat end Forbundsrepublikken Tyskland er opkrævet af overskud i et datterselskab i den pågældende stat, som hjemlet i den nationale lovgivning, og

— fritagelse for formueskat af kapitalandele i selskaber med hjemsted i tredjelande (»internationales Schachtelprivileg« for så vidt angår formueskat), som ligeledes hjemlet i den nationale lovgivning.

⁽¹⁾ EFT C 228 af 26.7.1997.

⁽¹⁾ EFT C 318 af 18.10.1997.

DOMSTOLENS DOM

af 21. september 1999

i sag C-378/97, straffesag mod Florus Ariël Wijsenbeek
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arrondissementsrechtbank, Rotterdam ⁽¹⁾)

(»Fri bevægelighed for personer — unionsborgeres ret til frit at færdes og opholde sig kontrol ved grænserne — nationale bestemmelser, hvorefter personer fra en anden medlemsstat har pligt til at forevise et pas«)

(1999/C 366/15)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-378/97, angående en anmodning, som Arrondissementsrechtbank, Rotterdam (Nederlandene), i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i de(n) for nævnte ret verserende straffesag mod Florus Ariël Wijsenbeek, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 7 A og 8 A (efter ændring nu artikel 14 EF og 18 EF), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene P.J.G. Kapteyn, J.-P. Puissochet og P. Jann samt dommerne J.C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J.L. Murray, D.A.O. Edward, H. Ragnemalm, L. Sevón (refererende dommer) og M. Wathelet; generaladvokat: G. Cosmas; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 21. september 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Henset til fællesskabsrettens udviklingstrin på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen var hverken EF-traktatens artikel 7 A eller artikel 8 A (efter ændring nu artikel 14 EF og 18 EF) til hinder for, at en medlemsstat under strafansvar forpligter en person, uanset om denne er borger i Den Europæiske Union, til at godtgøre sit statsborgerskab ved indrejse på denne medlemsstats område via en af Fællesskabets indre grænser, såfremt sanktionerne er sammenlignelige med dem, der gælder for lignende nationale overtrædelser, og ikke er uforholdsmæssige, således at de indebærer en hindring for den frie bevægelighed for personer.

⁽¹⁾ EFT C 387 af 20.12.1997.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 21. september 1999

i sag C-362/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrudssøgsmål — manglende gennemførelse af direktiv 93/103/EF)

(1999/C 366/16)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-362/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Pieter Jan Kuijper og Antonio Aresu) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: Umberto Leanza, bistået af Danilo Del Gaizo), hvori der er nedlagt påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter EF-traktaten, da den ikke har vedtaget og/eller ikke givet Kommissionen meddelelse om de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 93/103/EF af 23. november 1993 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskerfartøjer (trettede særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 307, s. 1), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann (refererende dommer), og dommerne L. Sevón og M. Wathelet; generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: R. Grass, den 21. september 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter artikel 13, stk. 1, i Rådets direktiv 93/103/EF af 23. november 1993 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskerfartøjer (trettede særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), da den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 358 af 21.11.1998.

DOMSTOLENS DOM

af 28. september 1999

i sag C-440/97, GIE Groupe Concorde m.fl. mod kaptajnen på skibet »Suhadiwarno Panjan« m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation)⁽¹⁾

(Bruxelles-konventionen — kompetence i sager om kontraktforhold — opfyldelsesstedet for forpligtelsen)

(1999/C 366/17)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-440/97, angående en anmodning, som Cour de cassation i medfør af protokollen af 3. juni 1971 vedrørende Domstolens fortolkning af konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, GIE Groupe Concorde m.fl. mod kaptajnen på skibet »Suhadiwarno Panjan« m.fl., at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 5, nr. 1, i konventionen af 27. september 1968 (EFT 1978 L 304, s. 17), som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse (EFT L 304, s. 1, og — den ændrede tekst — s. 77), ved konventionen af 25. oktober 1982 om Den Helleniske Republiks tiltrædelse (EFT L 388, s. 1) og ved konventionen af 26. maj 1989 om Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks tiltrædelse (EFT L 285, s. 1), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodriguez Iglesias, afdelingsformændene P.J.G. Kapteyn, J.-P. Puissochet, G. Hirsch og P. Jann (refererende dommer) samt dommerne J.C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J.L. Murray, D.A.O. Edward, H. Ragnernalm, L. Sevón, M. Wathelet og R. Schintgen; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 28. september 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 5, nr. 1, i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse, ved konventionen af 25. oktober 1982 om Den Helleniske Republiks tiltrædelse og ved konventionen af 26. maj 1989 om Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks tiltrædelse skal fortolkes således, at det sted, hvor forpligtelsen er opfyldt eller skal opfyldes, i bestemmelsens forstand, skal fastlægges efter den lov, der gælder for den omtvistede forpligtelse efter lovkonfliktreglerne for den ret, sagen er indbragt for.

⁽¹⁾ EFT C 55 af 20.2.1998.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 29. september 1999

i sag C-231/97, A.M.L. van Rooij mod Dagelijks bestuur van het waterschap de Dommel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandenes Raad van State)⁽¹⁾

(Miljø — direktiv 76/464/EØF — begrebet »udledning« — spørgsmålet, om en medlemsstat kan anvende en videre definition af begrebet »udledning« end den i direktivet indeholdte)

(1999/C 366/18)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-231/97, angående en anmodning, som Nederlandenes Raad van State i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, A.M.L. van Rooij mod Dagelijks bestuur van het waterschap, de Dommel, procesdeltager: Gebr. Van Aarle BV, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø (EFT L 129, s. 23), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P.J.G. Kapteyn, og dommerne G. Hirsch (refererende dommer) og R. Schintgen; generaladvokat: A. Saggio; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 29. september 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Begrebet »udledning« i artikel 1, stk. 2, litra d), i Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø, skal fortolkes således, at det omfatter udslip af forurenende damp, der fortættes og slår ned på overfladevand. Afstanden mellem overfladevandet og det sted, hvor den forurenende damp slippes ud, er alene af betydning for vurderingen af, om det må lægges til grund, at vandforureningen i efter almindelig erfaring ikke kan anses for pæregnelig, således at den ikke kan tilskrives den person, der slipper dampen ud.

- 2) Begrebet »udledning« i artikel 1, stk. 2, litra d), i direktiv 76/464 skal fortolkes således, at det omfatter udslip af forurenende damp, der først fortættes på jorden og på tage og derefter kommer frem til overfladevand via en regnvandsledning. Det er herved uden betydning, om regnvandsledningen tilhører den pågældende virksomhed eller en tredjemand.

(¹) EFT C 252 af 16.8.1997.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 29. september 1999

i sag C-232/97, L. Nederhoff & Zn. mod Dijkgraaf en hoogheemraden van het Hoogheemraadschap Rijnland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandenes Raad van State) (¹)

(Miljø — direktiv 76/464/EØF, 76/769/EØF og 86/280/EØF — begrebet »udledning« — en medlemsstats beføjelse til at indføre strengere bestemmelser end bestemmelserne i direktiv 76/464 — betydningen af direktiv 76/769 for en sådan bestemmelse)

(1999/C 366/19)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-232/97, angående en anmodning, som Nederlandenes Raad van State i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, L. Nederhoff & Zn. mod Dijkgraaf en hoogheemraden van het Hoogheemraadschap Rijnland, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø (EFT L 129, s. 23), Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (EFT L 262, s. 201), som ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/60/EF af 20. december 1994 (EFT L 365, s. 1), og Rådets direktiv 86/280/EØF af 12. juni 1986 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af visse farlige stoffer, der er opført på liste I i bilaget til direktiv 76/464 (EFT L 181, s. 16), har Domstolen (Sjette

Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P.J.G. Kapteyn, og dommerne G. Hirsch (refererende dommer) og R. Schintgen; generaladvokat: A. Saggio; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 29. september 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Begrebet »udledning« i artikel 1, stk. 2, litra d), i Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø, skal fortolkes således, at det ikke omfatter forurening fra betydelige kilder, herunder flere forskellige og spredte kilder, som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 86/280/EØF af 12. juni 1986 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af visse farlige stoffer, der er opført på liste I i bilaget til direktiv 76/464.
- 2) Begrebet »betydelige kilder ... (herunder flere forskellige og spredte kilder)« i artikel 5, stk. 1, i direktiv 86/280 skal fortolkes således, at det ikke omfatter udvaskning af creosot fra træpæle anbragt i overfladevand, for så vidt den af dette stof forårsagede forurening kan tilskrives en person.
- 3) Begrebet »udledning« i artikel 1, stk. 2, litra d), i direktiv 76/464 skal fortolkes således, at det omfatter det forhold, at en person i overfladevand anbringer træpæle, som er blevet behandlet med creosot.
- 4) Medlemsstaterne kan i henhold til direktiv 76/464 gøre en meddelelse af en tilladelse til at foretage en udledning betinget af, at der sker en opfyldelse af supplerende krav, som ikke er fastlagt i direktivet, med det formål at beskytte Fællesskabets vandmiljø mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer. En forpligtelse til at undersøge mulighederne for eller vælge andre og mindre miljøbelastende løsninger er udtryk for et sådant krav, også selv om kravet kan føre til, at der aldrig eller kun helt undtagelsesvis kan meddeles en tilladelse.
- 5) De begrænsninger for anvendelsen af creosot, der fremgår af punkt 32 i bilag I til Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/60/EF af 20. december 1994, er ikke til hinder for, at en myndighed i en medlemsstat ved sin behandling af ansøgninger fra erhvervsmæssige brugere om tilladelse til anbringelse i overfladevand af træ, der er behandlet med dette stof, anvender sådanne bedømmelseskriterier, at denne form for anvendelse af stoffet aldrig eller kun helt undtagelsesvis kan ske.

(¹) EFT C 252 af 16.8.1997.

DOMSTOLENS DOM**(Sjette Afdeling)****af 29. september 1999**

i sag C-56/98, Modelo SGPS SA mod Director-Geral dos Registos e Notariado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo) ⁽¹⁾

(Direktiv 69/335/EØF — kapitaltilførselsafgifter — gebyrer for oprettelse af et i notarialdokument, hvorved en udvidelse af kapitalen i et kapitalselskab samt en ændring af dets navn og hjemsted attesteres)

(1999/C 366/20)

(Processprog: portugisisk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-56/98, angående en anmodning, som Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Modelo SGPS SA mod Director-Geral dos Registos e Notariado, procesdeltager: Ministério Público, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 4, stk. 3, artikel 10 og artikel 12, stk. 1, litra e), i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter (EFT 1969 II, s. 405), som affattet ved Rådets direktiv 85/303/EØF af 10. juni 1985 (EFT L 156, s. 23), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P.J.G. Kapteyn, og dommerne J.L. Murray og H. Ragnemalm (refererende dommer); generaladvokat: G. Cosmas; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 29. september 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter, som affattet ved Rådets direktiv 85/303/EØF af 10. juni 1985, skal fortolkes således, at gebyrer, der opkræves for oprettelse af et notarialdokument, hvorved en af direktivet omfattet disposition attesteres, inden for rammerne af en ordning, der er kendetegnet ved, at notarerne er statstjenestemænd, og ved, at gebyrerne til dels overføres til staten for at finansiere dennes opgaver, udgør skatter eller afgifter i direktivets forstand.
- 2) Gebyrer for oprettelse af et notarialdokument, hvorved en udvidelse af selskabskapitalen i et kapitalselskab samt en ændring af dets navn og hjemsted attesteres, er i princippet forbudt i medfør af direktivets artikel 10, litra c), når i de udgør skatter eller afgifter i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i direktiv 69/335, som affattet ved direktiv 85/303.
- 3) En afgift, der som de i hovedsagen omhandlede gebyrer opkræves for oprettelse af et notarialdokument, hvorved en udvidelse af selskabskapitalen i et kapitalselskab samt en ændring af dets navn og hjemsted attesteres, og hvis størrelse uden begrænsninger

stiger direkte proportionalt med den tegnede kapital, har ikke karakter af vederlag i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 12, stk. 1, litra e), i direktiv 69/335, som affattet ved direktiv 85/303.

- 4) Artikel 10 i direktiv 69/335, som affattet ved direktiv 85/303, afføder rettigheder, som borgerne kan gøre gældende for de nationale domstole.

⁽¹⁾ EFT C 113 af 11.4.1998.

DOMSTOLENS DOM**(Sjette Afdeling)****af 5. oktober 1999**

i sag C-179/95, Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union ⁽¹⁾

(Fiskeri — forordning om begrænsning og fordeling mellem medlemsstaterne af, fiskerimulighederne — udveksling af fiskekvoter — annulation)

(1999/C 366/21)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-179/95, Kongeriget Spanien (befuldmægtigede: A. Navarro González og R. Silva de Lapuerta) mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: J. Carbery og G.-L. Ramos Ruano), støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: T. van Rijn og B. Vilá Costa), angående en påstand om annulation af punkt 1, 1.1, andet afsnit, nr. i), sidste komma, i bilag IV til Rådets forordning (EF) nr. 685/95 af 27. marts 1995 om forvaltning af fiskeriindsatsen, for så vidt angår visse fiskerizoner og visse fiskeressourcer i Fællesskabet (EFT L 71, s. 5), og af rubrik nr. 5 vedrørende ansjoser i bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 746/95 af 31. marts 1995 om ændring af forordning (EF) nr. 3362/94 om fastsættelse for 1995 af de samlede tilladte fangstmængder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande samt af visse betingelser for fiskeri af disse fangstmængder (EFT L 74, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af formanden for Anden Afdeling, G. Hirsch (refererende dommer), som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne J.L. Murray og H. Ragnemalm; generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 5. oktober 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 208 af 12.8.1995.

Sag anlagt den 9. september 1999 af Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber)

(Sag C-334/99)

(1999/C 366/22)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 9. september 1999 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Forbundsrepublikken Tyskland ved kontorchef Claus-Dieter Quassowski, Forbundsfinansministeriet, Afdeling E C 2, D-53117 Bonn, og advokat Jochim Sedemund, D-10117 Berlin, og med valgt adresse hos afdelingschef Wolf-Dieter Plessing, Forbundsfinansministeriet, Graurheindorfer Straße 108, D-53117 Bonn.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Artikel 4-7 i Kommissionens beslutning af 8. juli 1999 (meddelt under nr.: K(1999) 2264 endelig udg.) om »Statsstøtte, som Tyskland har ydet til Gröditzer Stahlwerke GmbH og dets datterselskab Walzwerk Burg GmbH«, annulleres.
2. Kommissionen tilpligtes ifølge artikel 23 i EKSF-statutten for Domstolen at oversende Domstolen alle akter fra og med 1994 vedrørende denne statsstøttesag og tillade sagsøgeren aktindsigt heri.
3. Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Ulovlig sammensætning af Kommissionen: På det tidspunkt, hvor beslutningen blev truffet, var et medlem »på orlov«, hvilket ikke er en situation, der er reguleret i traktaten, og overdragelsen af hans ressort til et andet medlem medførte, at han ikke længere kunne udøve sit embede. Antallet af beslutningsdygtige medlemmer af Kommissionen var således i realiteten reduceret til 19.
- Overtrædelse af principperne om sagens behørig fremme og korrekt sagsbehandling samt af princippet om retssikkerhed: Kommissionen har, selv om den ved notifikationskrivelser i 1994 og 1995 var gjort bekendt med allerede gennemførte samt planlagte finansieringsforanstaltninger, gennem tre år givet forbundsregeringen og den berørte

virksomhed anledning til at nære berettiget forventning om, at den ikke ville rejse indsigelse efter statsstøttereglerne mod den finansielle deltagelse i strukturuomlægningen. Det er under alle omstændigheder udelukket at tilbagekræve de bidrag, der blev ydet inden udgangen af 1995, fordi Kommissionen indtil statsstøtteproceduren blev indledt i august 1997 lod hengå mere end tre år, i hvilken periode den på intet tidspunkt havde hævdet, at de foreliggende oplysninger var utilstrækkelige. Med hensyn til de planlagte støtteforanstaltninger, som Kommissionen var underrettet om, har den på intet tidspunkt før august 1997 påberåbt sig den opsættende virkning i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3, henholdsvis det femte stålstøttekodeks' artikel 6, stk. 4, fjerde punktum, eller det sjette stålstøttekodeks' artikel 6, stk. 4, første punktum.

- Tilsidesættelse af begrundelsespligten.
- Urigtig anvendelse af EKSF-traktaten på den konkurrencemæssige vurdering af ikke-EKSF produktion: Kommissionen støtter sin beslutning på en antagelse af, at der er fare for, at virkningen vil brede sig (»spill-over«-effekt) og ikke på en faktisk konstatering af en uforholdsmæssig anvendelse af driftsmidler inden for EKSF-området. En revisionsrapport, der beviser det modsatte, er der ikke taget relevant hensyn til.
- Ukorrekt vurdering af investeringsstøtte efter det femte stålstøttekodeks: Kommissionen forholder sig selvmodsigende, når den gør gældende, at den pågældende støtte ikke er anmeldt inden for fristen, selv om den selv har opfordret forbundsregeringen til at trække den rettidige notifikation tilbage. Desuden retfærdiggør en ren formel overtrædelse af en anmeldelsespligt ikke et krav om endelig tilbagesøgning, når det ikke er blevet undersøgt, om statsstøtten efter materielretlige regler er lovligt ydet.
- Ukorrekt vurdering af investeringsstøtte på områder, der ikke er omfattet af EKSF: Når Kommissionen i beslutningen selv har anerkendt, at der med hensyn til investeringsstøtte kan foretages en klar sondring mellem anvendelsen af EF- og EKSF-traktaten, er dens efterfølgende henvisning til godkendelseskriterierne i EKSF-traktaten og det 5. stålstøttekodeks retsstridig. Desuden er Gröditzer Stahlwerkes EF-aktiviteter ikke en »følsom sektor« som omhandlet i Treuhandordningen, som Kommissionen henviser til, eller i henhold til Kommissionens retningslinjer for strukturuomlægninger. »Rammebestemmelser for statsstøtte til visse jern- og stålsektorer, som ikke er omfattet af EKSF-traktaten« (¹) som Kommissionen påberåber sig som hjemmel, indeholder ingen materielle kriterier for støtte til fordel for de enkelte, indbyrdes afgrænsede stålproduktionssektorer, som nævnes i bestemmelserne.

Ved den foreskrevne vurdering alene efter EF-traktatens artikel 87, stk. 3, skulle Kommissionen i sit skøn i den foreliggende sag have anvendt de godkendelseskriterier, som den har anvendt i talrige andre sager om strukturuomlægningsforanstaltninger, særligt i en længere række af sammenlignelige sager i forbindelse med Treuhandanstalt/BvS, men også i sagerne Société Marseillaise de Crédit (²) eller Olympic Airways (³).

Endelig havde Kommissionen allerede skullet frigive de anmeldte foranstaltninger ifølge bestemmelsen i EF-traktatens artikel 87, stk. 2, litra c). På trods af, at den har haft kendskab til alle relevante omstændigheder, forbigår Kommissionen denne bestemmelse uden nogen form for begrundelse.

- Retsvildfarelse i forbindelse med, at der foreligger statsstøtte ved privatisering: Kommissionen antager under henvisning til Domstolens praksis⁽⁴⁾ med urette, at der ved en sammenlignende opstilling af salg over for likvidation alene skal tages hensyn til den revisionsmæssigt konstaterede likvidationsværdi. Ifølge tysk ret hæfter ejeren imidlertid for såvel likvidationsomkostningerne som for sanering af grunden og anlægget og i det konkrete tilfælde kan aktionærindskud ikke kræves udtaget af insolvensmassen.

Den kritik af privatiseringen, som Kommissionen fremkommer med i den anfægtede beslutning, strider mod forbuddet mod inkonsekvent forvaltning, idet Kommissionen i talrige andre sammenlignelige privatiseringssager ikke er fremkommet med indsigelser. Desuden beror de krav, som Kommissionen opstiller, ikke på en realistisk vurdering af den også i den private sektor sædvanlige fremgangsmåde ved overdragelse af kapitalandele gennem medvirken af investeringsbanker. Forbundsregeringen er følgelig af den opfattelse, at privatiseringen ikke i sig selv indeholder statsstøtte. Dette bestrides dog af Kommissionen. Hertil kommer, at beslutningen på dette punkt ikke er tilstrækkeligt begrundet (overtrædelse af EKSF-traktatens artikel 5, stk. 2, fjerde led, og artikel 15 samt af EF-traktatens artikel 253).

⁽¹⁾ EFT C 320 af 13.12.1988, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 198 af 30.7.1999, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 128 af 21.5.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Sag C-278/92, Sml. I 1994, s. 4103.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. september 1999 af Landesgericht Korneuburg (Østrig) i sagen SEIKO Kabushiki Kaisha mod Mohammed Ibrahim

(Sag C-362/99)

(1999/C 366/23)

Ved kendelse afsagt den 17. september 1999, indgået til Domstolens Justitskontor den 30. september 1999, har Landesgericht Korneuburg (Østrig) i sagen SEIKO Kabushiki Kaisha mod Mohammed Ibrahim forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 3295/94 af 22. december 1994 om foranstaltninger med henblik på at forbyde overgang til fri omsætning, udførsel, genudførsel og henførsel under en suspensionsprocedure af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* L 341 af 30.12.1994) fortolkes således, at denne forordning også finder anvendelse i den situation, hvor varer af den i forordningen nærmere angivne art, som er under transit fra en stat, der ikke hører til Det Europæiske Fællesskab, til en stat, der heller ikke hører til Det Europæiske Fællesskab, på anmodning fra en rettighedsindehaver, hvis virksomhed har hjemsted i et tredjeland, og som gør gældende, at hans rettigheder er blevet krænkede, foreløbig standses i en medlemsstat af medlemsstatens toldmyndigheder under henvisning til den nævnte forordning?

Sag anlagt den 4. oktober 1999 af Den Portugisiske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-365/99)

(1999/C 366/24)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. oktober 1999 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Den Portugisiske Republik ved direktør Luis Fernandes, Juridisk Tjeneste, Direktoratet for EF-spørgsmål, Udenrigsministeriet, og Maria João Abecassis, tilforordnet kabinettet under ministeren for landbrug, udvikling af landdistrikter og fiskeri, som befuldmægtiget, og af advokaterne Carlos Aguiar og Tiago Ferreira de Lima, Lissabon, og advokat Gerard van der Wal, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg på Portugals Ambassade, 33, allé Scheffer.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- a) Sagen antages til realitetsbehandling.
- b) Kommissionens beslutning 1999/517/EF⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som denne i artikel 4 i beslutning 98/653/EF⁽²⁾ ændrer ordene 1. august 1999 til 1. februar 2000.
- c) Kommissionen tilpligtes at afholde Den Portugisiske Republiks udgifter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Portugal anfægter den afgørelse, som Kommissionen har truffet ved beslutning 1999/517/EF, om at forlænge eksportrestriktionen i artikel 4 i beslutning 98/653/EF indtil den 1. februar 2000, med følgende begrundelse:

- Manglende faktisk eller retlig hjemmel: Kommissionen var forpligtet til at godtgøre, at forlængelsen af fristen er begrundet, og at omstændighederne begrunder en undtagelse til EF-traktatens artikel 28. Under hensyn til rapporten vedrørende kontrollen på stedet den 14. til den 18. juni 1999 har Kommissionen ikke gjort dette.
- Beslutningen er i strid med Det Internationale Kontor for Epizootiers dyresundhedskodeks: Kommissionen har ikke overholdt kodeksen i sine beslutninger 98/653/EF og 1999/517/EF. I strid med artikel 3.2.13.8 er portugisiske udførsler af kød og kødprodukter fuldstændig forbudt indtil den 1. februar 2000, selv om Portugal, der hører til landene med ringe BSE-incidens, har overholdt betingelserne i artikel 3.2.13.8.
- Tilsidesættelse af proceduremæssige krav og af princippet om en forskriftsmæssig forvaltning: Den Stående Veterinærkomité har ikke haft adgang til alle relevante og nye oplysninger (navnlig til »udkastet« til en rapport vedrørende kontrol på stedet foretaget af Veterinærkomitéen for Levnedsmidler (FVO-GD XXIV) fra den 14. til den 18. juni 1999 med Portugals bemærkninger), som blev stillet til rådighed for Kommissionen og/eller skulle have været stillet til rådighed inden høringen af Den Stående Veterinærkomité, og inden beslutningen om at forlænge fristen i artikel 4 i beslutning 98/653/EF blev vedtaget.
- Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet: Forlængelsen af fristen i artikel 4 i beslutning 98/653/EF overskrider grænserne for, hvad der forekommer hensigtsmæssigt og nødvendigt under hensyn til de faktiske omstændigheder og formålene med beslutning 98/653/EF, når henses til situationen i Portugal, omfanget af udførslerne af oksekød og kødprodukter samt Kommissionens og Fællesskabets politik i forbindelse med Det Forenede Kongerige og Schweiz.

(1) Kommissionens beslutning 1999/517/EF af 28. juli 1999 om ændring af beslutning 98/653/EF om hasteforanstaltninger som følge af forekomsten af bovin spongiform encephalopati (BSE) i Portugal — EFT L 197 af 29.7.1999, s. 45.

(2) Kommissionens beslutning 98/653/EF af 18. november 1998 om hasteforanstaltninger som følge af forekomsten af bovin spongiform encephalopati i Portugal — EFT L 311 af 20.11.1998, s. 23.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved beslutning truffet den 28. juli 1999 af det franske Conseil d'État i sagen Joseph Griesmar mod Ministre de l'économie, des finances et de l'industrie og Ministre de la fonction publique, de la réforme de l'État et de la décentralisation

(Sag C-366/99)

(1999/C 366/25)

Ved beslutning truffet den 28. juli 1999, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. oktober 1999, har det franske Conseil d'État i sagen Joseph Griesmar mod Ministre de l'économie, des finances et de l'industrie og Ministre de la fonction publique, de la réforme de l'État et de la décentralisation forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Hører de pensioner, der udbetales efter den franske pensionsordning for tjenestemænd, til de former for løn, der er nævnt i Rom-traktatens artikel 119 (artikel 141 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab)?

I bekræftende fald, er princippet om lige løn, når henses til artikel 6, stk. 3, i den aftale, der er bilagt protokol nr. 14 om socialpolitikken, tilsidesat af artikel L. 12, litra b), i code des pensions civiles et militaires de retraite?

- 2) Såfremt Rom-traktatens artikel 119 ikke finder anvendelse, er bestemmelserne i direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978⁽¹⁾ til hinder for, at Frankrig opretholder bestemmelser som artikel L. 12, litra b), i code des pensions civiles et militaires de retraite?

(1) Om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (EFT L 6 af 10.1.1979, s. 24).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 1. september 1999 af Landesgericht Korneuburg (Østrig) i sagen La Chemise Lacoste SA mod Coalle Fa-93

(Sag C-368/99)

(1999/C 366/26)

Ved kendelse afsagt den 1. september 1999, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. oktober 1999, har Landesgericht Korneuburg (Østrig) i sagen La Chemise Lacoste SA mod Coalle Fa-93 forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 3295/94 af 22. december 1994 om foranstaltninger med henblik på at forbyde overgang til fri omsætning, udførsel, genudførsel og henførsel under en suspensionsprocedure af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* L 341 af 30.12.1994) fortolkes således, at denne forordning også finder anvendelse i den situation, hvor varer af den i forordningen nærmere angivne art, som er under transit fra en stat, der ikke hører til Det Europæiske Fællesskab, til en stat, der heller ikke hører til Det Europæiske Fællesskab, på anmodning fra en rettighedsindehaver, hvis virksomhed har hjemsted i en EF-medlemsstat, og som gør gældende, at hans rettigheder er blevet krænkede, foreløbig standses i en medlemsstat af medlemsstatens toldmyndigheder under henvisning til den nævnte forordning?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 23. juni 1999 af Nederlandenes Høje Raad i sagen *Liberexim BV mod Inspecteur Belastingdienst/Douane district Arnhem*)

(Sag C-371/99)

(1999/C 366/27)

Ved dom afsagt den 23. juni 1999, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. oktober 1999, har Nederlandenes Høje Raad i sagen *Liberexim BV mod Inspecteur Belastingdienst/Douane district Arnhem* forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Hvad skal der forstås ved udtrykket »ophører med at være dækket« af ordningen for ekstern fællesskabsforsendelse, jf. sjette direktivs artikel 7, stk. 3, såfremt de i pågældende goder ikke ophører med at være dækket på lovlig måde, dvs. på anden måde end ved angivelse til fri omsætning:
 - a) Er dette den første handling, som med hensyn til goderne udføres i strid med nogen bestemmelse, som er forbundet med denne ordning, og er det af betydning, om der ved denne handling forfølges det formål at bringe goderne — bl.a. ved udførelse af denne handling — omsætning i Fællesskabet i strid med denne bestemmelse, eller
 - b) er der (først) tale herom, når goderne — i givet fald efter brud på forsegglingen — losses fra transportmidlet, uden at forpligtelsen til at frembyde goderne sammen med dokumentet på bestemmelsesstedet er opfyldt i henhold til artikel 22, stk. 1, i forordningen om

fællesskabsforsendelse, og er det af betydning, om der ved denne handling forfølges det formål at bringe goderne — bl.a. ved udførelse af denne handling i omsætning i Fællesskabet i strid med fællesskabsbestemmelserne, eller

- c) skal der ved udtrykket »ophører med at være dækket« forstås den helhed af handlinger, som fører til, at goderne på anden måde end på lovlig vis bringes i omsætning i Fællesskabet?
2. Såfremt det første spørgsmål skal besvares som omhandlet i litra c), hvor ophører goderne da med at være dækket: dér; hvor den første ulovlige handling udføres, eller på det sted, hvor en efterfølgende handling udføres, navnlig på det sted, hvor goderne — i det foreliggende tilfælde efter at forsegglingen er brudt — losses fra transportmidlet?

Sag anlagt den 7. oktober 1999 af Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-374/99)

(1999/C 366/28)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. oktober 1999 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Kongeriget Spanien ved statens advokat, Mónica López-Monís Gallego, og med valgt adresse i Luxembourg på Spaniens Ambassade, 4-6, boulevard E. Servais.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 28. juli 1999 om ændring af beslutning 1999/187/EF⁽¹⁾, annulleres, for så vidt angår de finansielle korrektioner, der er foretaget over for Kongeriget Spanien, og som nærværende sag omhandler.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kongeriget Spanien har anlagt sag til prøvelse af den anfægtede beslutning, for så vidt som den vedrører de finansielle korrektioner, der er foretaget inden for følgende områder:

1. Støtte til forbruget af olivenolie

6 206 113 141 ESP, svarende til en korrektion på 10 % af de udgifter, Spanien har afholdt i regnskabsarene 1994 og 1995.

I medfør af proportionalitetsprincippet, som er et almindeligt fællesskabsretligt princip, er en som i den anfægtede beslutning så høj korrektion som 10 % af de samlede udgifter, Spanien har anmeldt, retsstridig. Kontrolordningen vedrørende støtte til forbruget af olivenolie er en ordning, der, set under ét, er pålidelig, og de grundlæggende kontrolforanstaltninger, der kræves i henhold til de fællesskabsretlige bestemmelser, er blevet gennemført korrekt. Som forligsorganet har indrømmet, er risikoen for, at EUGFL lider tab, ubetydelig. Under alle omstændigheder har Kommissionen i den anfægtede beslutning handlet i strid med sine egne retsakter, idet den i meddelelsen om retningslinjer for beregningen af de finansielle overvæltninger i forbindelse med forberedelsen af beslutningen om afslutning af regnskaberne for EUGFL, Garantisektionen, har anført, at en anvendelse af sanktioner og et korrekt tilsyn med fremgangsmåderne (selv om Spanien mener at have handlet korrekt og uden at overtræde de fællesskabsretlige bestemmelser) er omfattet af begrebet supplerende kontrolforanstaltninger og ikke af begrebet grundlæggende kontrolforanstaltninger. Dette burde under alle omstændigheder medføre en korrektion, der er betydelig mindre end den, der er truffet beslutning om.

2. Præmier for får og geder

Et samlet beløb på 159 802 819 ESP, svarende til en korrektion vedrørende produktionsåret 1993 på 5 % af de udgifter, der er afholdt i provinserne Palencia, Salamanca, Orense og Castellón, og 2 % af de udgifter, der er afholdt i provinsen Lugo, i regnskabsårene 1994 og 1995. De meget høje beløb, Kommissionen har lagt til grund, omfatter også udgifter, der er afholdt i regnskabsåret 1993, for hvilket regnskaberne allerede blev afsluttet ved beslutning 97/33/EF af 23. april 1997 og beslutning 97/608/EF af 30. juli 1997, hvor der af andre grunde blev anvendt en anden sanktion, og der ikke blev udskilt noget beløb til en senere regnskabsafslutning.

Ifølge Kongeriget Spanien er der tale om tilsidesættelse af følgende fællesskabsretlige principper:

- Kontradiktionsprincippet: dette princip er blevet tilsidesat i forbindelse med alle de korrektioner, stævningen omhandler. Formelt er princippet blevet overholdt, men i praksis har Kommissionen i sine svar blot fastholdt de samme punkter uden at tage til genmæle eller drøfte de fremførte argumenter.
- Manglende bevis for de fejl, der foreholdes medlemsstaten. Kommissionen har baseret korrektionerne på indicier eller formodninger, eller også på oplysninger, som de spanske myndigheder har bestridt eller korrigeret.

— Princippet om god forvaltningsskik.

— Subsidiært: tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

(¹) EFT L 61 af 10.3.1999, s. 37.

Sag anlagt den 7. oktober 1999 af Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-375/99)

(1999/C 366/29)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. oktober 1999 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Kongeriget Spanien ved statens advokat, Mónica López-Monís Gallego, og med valgt adresse i Luxembourg på Spaniens Ambassade, 4-6, boulevard E. Servais.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annul创新 af Kommissionens beslutning af 28. juli 1999 om udelukkelse fra fællesskabsfinansiering af nærmere angivne udgifter afholdt af medlemsstaterne, for så vidt angår de finansielle korrektioner, der er foretaget over for Kongeriget Spanien, og som nærværende sag omhandler.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kongeriget Spanien har anfægtet, at der er foretaget en så høj korrektion som 5 % af de anmeldte udgifter, og rejst kritik af Kommissionens fremgangsmåde, og det af følgende grunde:

- A) Da den finansielle korrektion ikke var nærmere angivet i den formelle meddelelse, og der således måtte fremsendes yderligere oplysninger, var det ikke muligt at vide, om de i Kommissionens beslutning 94/442/EF (¹) fastsatte betingelser for at indbringe sagen for forligsorganet var opfyldt.
- B) I den formelle meddelelse hedder det, at i mangel af præcise gennemførelsesbestemmelser i medlemsstaten foreslås der med hensyn til afslutningen af regnskaberne for regnskabsårene 1996 og 1997 en finansiell korrektion på 5 % af de

udgifter, Spanien har anmeldt vedrørende konto 2 1 1 1, 2 1 1 2 og 2 1 1 3. Da de udgifter, Spanien har anmeldt vedrørende konto 2 1 1 3, var negative, har Kommissionen efter Kongeriget Spaniens opfattelse ikke taget denne omstændighed i betragtning ved beregningen af den samlede finansielle korrektion, Den finansielle korrektion, Kommissionen har foretaget med hensyn til konto 2 1 1 3, svarer imidlertid alene til udgifterne til indkøb og ikke til de samlede udgifter, Spanien har anmeldt vedrørende denne konto i løbet af regnskabsåret. Dette medfører en betydelig forhøjelse af den foreslåede korrektion og er således ikke i overensstemmelse med den officielle meddelelse.

- C) De forskelle med hensyn til kontrollen, der er anført i den sammenfattende rapport, svarer til, hvad der er konstateret i andre medlemsstater. Her var den sats, anvendt for den finansielle korrektion, imidlertid kun på 2 % mod 5 % for Spaniens vedkommende.

(¹) EFT L 182 af 16.7.1994, s. 45.

Sag anlagt den 7. oktober 1999 af Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-377/99)

(1999/C 366/30)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. oktober 1999 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Forbundsrepublikken Tyskland ved afdelingschef Wolf-Dieter Plessing og kontorchef Claus-Dieter Quasowski, Forbundsfinansministeriet, Grauehendorfer Straße 108, D- 53117 Bonn.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning K(1999) 2476 end. udg. af 28. juli 1999 — der ændrer beslutning 1999/187/EF om afslutning af medlemsstaternes regnskaber over de udgifter, som de har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, i 1995 — annulleres, for så vidt et beløb på 18 236 469 ,20 DEM ikke overtages af EUGFL, men belastes Forbundsrepublikken Tyskland.

- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsanlægget er rettet mod, at Forbundsrepublikken Tyskland for Mecklenburg-Vorpommeren med den anfægtede beslutning i regnskabsåret 1995, inden for sektoren kulturplanter, i stedet for 2 % skal dække 5 %, hvorefter Tyskland i stedet for at skulle betale et beløb på 12 157 646 ,13 DEM yderligere skal betale et beløb på 18 236 469 ,20 DEM.

Kommissionen har i tilslutning til den sammenfattende rapport på ingen måde påviseligt og konkretiserende kunnet begrunde, at den samlede foranstaltning »kontrol på stedet« i Mecklenburg-Vorpommeren har været mangelfuld og, at alle disse mangler samlet betragtet har ført til en væsentlig tabsrisiko for EUGFL, som kunne retfærdiggøre en berigtigelse på 5 %. Særlig har Kommissionen ikke på grundlag af sine embedsmænds kontrolbesøg i Mecklenburg-Vorpommeren i 1998 kunnet fremlægge nye fakta, der ville have været egnet til retfærdiggøre denne opfattelse.

Kommissionens forhøjelse af betalingen fra 2 % til 5 % er retsstridig, fordi den ikke har overholdt dels princippet om skøn under regel (Selbstbindung der Verwaltung) hvad angår de forbehold, den har givet udtryk for, dels nødvendige sagsbehandlingsregler ved proceduren for regnskabsafslutningen, særlig forligsproceduren. Desuden har Kommissionen udøvet sit skøn med hensyn til vurderingen af de faktisk konstaterede mangler på ukorrekt vis.

Samlet betragtet har Kommissionen ikke gjort logisk rede for, hvorfor den i den afsluttende fastlæggelse af betalingen har fraveget såvel den beregningssats, som den oprindeligt havde stillet i udsigt som den sats på højst 2 %, som forligsorganet har foreslået.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 23. marts 1999 af Bundesarbeitsgericht i sagen Pensionskasse für die Angestellten der Barmer Ersatzkasse VVaG mod Hans Menauer

(Sag C-379/99)

(1999/C 366/31)

Ved kendelse afsagt den 23. marts 1999, indgået til Domstolens Justitskontor den 7. oktober 1999, har Bundesarbeitsgericht i sagen Pensionskasse für die Angestellten der Barmer Ersatzkasse VVaG mod Hans Menauer forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal EF-traktatens artikel 119 fortolkes således, at pensionskasser skal anses for arbejdsgivere og skal ligebehandle mænd og kvinder i forbindelse med ydelser fra erhvervstilknyttede alderspensionsordninger, selv om de diskriminerede arbejdstagere — over for dem, der umiddelbart er forpligtet til at erlægge pensionsydelse, dvs. arbejdsgiverne som parter i arbejdskontrakterne — har et krav, der er sikret i tilfælde af insolvens, og som udelukker diskrimination?

**Sag anlagt den 8. oktober 1999 af kommissionen for
De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken
Tyskland**

(Sag C-386/99)

(1999/C 366/32)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 8. oktober 1999 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Claudia Schmidt Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret C 254, Kirchberg. Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser efter artikel 249, stk. 3, i EF-traktaten i sammenhæng med artikel 3, stk. 1, i Kommissionens direktiv 96/65/EF⁽¹⁾ af 11. oktober 1996 om tilpasning til den tekniske udvikling for fjerde gang af Rådets direktiv 68/379/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater og om ændring af direktiv 91/442/EØF om farlige præparater, hvis emballage skal være forsynet med børnesikrede lukninger, idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at gennemføre dette direktiv.
2. Subsidiært: Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har overtrådt sine forpligtelser til straks at underrette Kommissionen om de trufne foranstaltninger for at gennemføre direktivet.
3. Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge artikel 249, stk. 3, 1 EF-traktaten er enhver medlemsstat forpligtet til at gennemføre bestemmelserne i et direktiv, der er rettet til den, i national ret således, at disse bestemmelser får fuld virkning efter udløbet i af fristen for gennemførelse. Den i direktivets artikel 3 fastsatte frist er udløbet den 31. maj 1998 uden, at Tyskland har sat de nødvendige bestemmelser i kraft.

⁽¹⁾ EFT L 265 af 18.10.1996.

**Sag anlagt den 8. oktober 1999 af Kommissionen for
De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken
Tyskland**

(Sag C-387/99)

(1999/C 366/33)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 8. oktober 1999 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Claudia Schmidt, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret C 254, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser efter EF-traktatens artikel 28, idet Tyskland indplacerer alle vitamin- og mineralpræparater, der som kosttilskud lovligt er fremstillet og/eller bragt i omsætning i andre medlemsstater, som lægemidler, når de overstiger den (af deutsche Gesellschaft für Ernährung anbefalede) daglige dosis med mere end tre gange.
2. Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 28: Den handelshindring, der er resultatet af den tyske forvaltnings- og retspraksis, kan ikke retfærdiggøres under henvisning til sundhedsanliggender og forbrugerbeskyttelse, idet den nævnte praksis ikke er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Det er videnskabeligt fastslået, at grænsen for sundhedsskadelige virkning af anvendelsen af stigende doser af vitaminer ikke er den samme for alle vitaminer. En samlet/abstrakt bedømmelse af alle vitaminer, der nødvendigvis må indrettes efter den strengeste vurdering, går dermed ud over det *for så vidt nødvendige* fællesskabsretligt tilladelige mål om beskyttelse af sundheden: Den er uforholdsmæssig.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse afsagt den 5. oktober 1999 af Tribunal du travail de Tournai (section de Mouscron) i sagerne: Institut National d'Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants mod Claude Hervein og Hervillier SA samt Institut National d'Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants mod Guy Lorthiois og Comtexbel SA

(Sag C-393/99 og sag C-394/99)

(1999/C 366/34)

Ved afgørelse afsagt den 5. oktober 1999, indgået til Domstolens Justitskontor den 13. oktober 1999, har Tribunal du travail de Tournai (section de Mouscron) i sagerne

- Institut National d'Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants mod Claude Hervein og Hervillier SA (sag C-393/99)
- Institut National d'Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants mod Guy Lorthiois og Comtexbel SA (sag C-394/99)

forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er artikel 14c, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83⁽¹⁾ af 2. juni 1983, og bilag VII til forordning nr. 1408/71 ugyldige som stridende mod traktatens artikel 48 og 52, for så vidt som det følger af denne forordningsbestemmelse og af bilaget, at personer, der samtidig har lønnet beskæftigelse på en medlemsstats område og udøver selvstændig beskæftigelse på en anden medlemsstats område, er undergivet lovgivningen i begge disse medlemsstater?
- 2) Kan denne ugyldighed påberåbes med henblik på anfægtelse af tilslutningen og de bidrag, der er betalt i medfør af den bestemmelse, der er erklæret ugyldig, i perioder før afsigelsen af den dom, hvorved ugyldigheden erklæres, eller kan ugyldigheden i modsat fald alene påberåbes af de arbejdstagere eller deres ydelsesberettigede pårørende, som før denne dato har anlagt retssag eller fremsat et tilsvarende krav i medfør af gældende nationale retsregler?

Sag anlagt den 13. oktober 1999 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-397/99)

(1999/C 366/35)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 13. oktober 1999 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Dimitris Triantafyllos og Barry Doherty, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik ved ikke inden for den fastsatte frist at have truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme artikel 2, stk. 1, i direktiv 96/2/EF⁽¹⁾ for så vidt angår mobil- og personkommunikation, sammenholdt med artikel 3a, stk. 2 og 3, i direktiv 90/388/EØF om liberalisering af markedet for teletjenester, som ændret ved direktiv 96/2/EF, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktaten og ovennævnte direktiver.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den bindende karakter af bestemmelserne i artikel 249, stk. 3, EF og artikel 10 EF (tidligere EF-traktatens artikel 189 og 5) indebærer, at medlemsstaterne har pligt til at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at gennemføre direktiver i national ret inden udløbet af den herfor fastsatte frist og straks underrette Kommissionen om de truffede foranstaltninger.

Den Helleniske Republik har endnu ikke truffet de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på fuldt ud at gennemføre artikel 2, stk. 1, i direktiv 96/2/EF og artikel 3a, stk. 2 og 3, i direktiv 90/388/EØF, som ændret ved direktiv 96/2/EF, som skulle være gennemført senest den 1. januar 1998, og den har således tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktaten og de nævnte direktiver.

⁽¹⁾ EFT L 230 af 22.8.1983, s. 6.

⁽¹⁾ EFT L 20, s. 59.

Sag anlagt den 20. oktober 1999 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag C-403/99)**

(1999/C 366/36)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 20. oktober 1999 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Den Italienske Republik ved professor Umberto Leanza, som befuldmægtiget, bistået af statens advokat, Danilo Del Gaizo, og med valgt adresse i Luxembourg på Italiens Ambassade, 5, rue Marie-Adélaïde.

Den Italienske Republik har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede forordning ⁽¹⁾ erklæres ugyldig.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) Kommissionen havde fastsat et generelt kriterium om anvendelse af den bestemmelse, Rådet har fastsat i artikel 5 i forordning nr. 2799/98 ⁽²⁾ som finder anvendelse på enhver form for direkte støtte, der er berørt af indefrysningen af omregningskurserne, og hvorved der ikke blev taget hensyn til, at den udløsende begivenhed, som gav ret til at få udbetalt støtten, kunne være indtrådt på et andet tidspunkt.

I den anfægtede forordning har Kommissionen uden at anføre nogen form for begrundelse fastsat størrelsen af den direkte støtte, hvor den udløsende begivenhed er den 1. juli 1999, uden at forhøje den med den koefficient, der er fastsat i artikel 6 i forordning nr. 2813/98 ⁽³⁾.

Fastsættelsen af maksimumsbeløbet for den her omhandlede støtte er i strid med den generelle fastsættelse, Kommissionen har foretaget i artikel 6 i forordning nr. 2813/98, og er behæftet med en mangel derved, at den er i strid med sidstnævnte bestemmelse.

Endelig fremgår de hensyn, der har været baggrunden for, at Kommissionen har truffet den anfægtede foranstaltning, ikke på nogen måde af betragtningerne til den anfægtede forordning, som derfor også er i strid med artikel 253 EF og behæftet med formmangler derved, at der er tale om manglende begrundelse og magtfordrejning.

- 2) Den omstændighed, at den anfægtede forordning er retsstridig, fremgår i endnu højere grad af, at mens hensigten var at fastsætte maksimumsbeløbet for direkte støtte, hvor den udløsende begivenhed fandt sted den 1. og den 3. januar 1999, ved forordning nr. 755/99 af 12. april 1999 ⁽⁴⁾, havde Kommissionen i stedet anvendt den forhøjelse, der er fastsat i ovennævnte artikel 6 i forordning nr. 2813/98. Det forhold, at støtte, hvor den udløsende begivenhed fandt sted den 1. juli 1999, behandles anderledes, er ikke begrundet på nogen måde.

Endvidere er den anfægtede forordning behæftet med en mangel derved, at den er i strid med artikel 34 EF (tidligere EF — traktatens artikel 40), hvorefter enhver form for forskelsbehandling af producenter er forbudt, ligesom der er tale om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1639/99 af 26 juli 1999 om fastsættelse af maksimumsbeløbet for den udligningsstøtte, der ydes som følge af kurserne for euroens omregning til nationale valutaenheder og de vekselkurser, der var gældende pr. 1. juli 1999 (EFT L 194 af 27.7.1999, s. 33).

⁽²⁾ EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 349 af 24.12.1998, s. 48.

⁽⁴⁾ EFT L 98 af 13.4.1999, s. 8.

Sag anlagt den 22. oktober 1999 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland**(Sag C-406/99)**

(1999/C 366/37)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. oktober 1999 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Götz zur Hausen, som befuldmægtiget, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret C 254, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser efter EF-traktaten, idet den ikke inden den fastsatte frist har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/56/EF ⁽¹⁾ af 3. september 1996 om ændring af direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer i national ret.
2. Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til de i sag C-386/99 ⁽²⁾ anførte. Den i direktivets artikel 2 fastsatte frist er udløbet den 1. juni 1998.

⁽¹⁾ EFT L 236 af 18.9.1996, s. 35.

⁽²⁾ Jf. s.32 i dette nummer af Tidende.

Sag anlagt den 28. oktober 1999 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig**(Sag C-411/99)**

(1999/C 366/38)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 28. oktober 1999 anlagt sag mod Republikken Østrig af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Josef Christian Schiferer, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret C 254, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser efter Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/47/EF⁽¹⁾ 24. oktober 1995 om standarder for transmission af tv-signaler, idet Republikken Østrig ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at gennemføre dette direktiv i national ret og ikke har oplyst Kommissionen herom.

2. Republikken Østrig betaler sagens omkostninger.

Søagsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til de i sag C-386/99⁽²⁾ anførte. Den fastsatte frist i direktivets artikel 8 udløb den 23. august 1996.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 51.

⁽²⁾ Jf. s. 32 i dette nummer af Tidende.

Slettelse af sag C-474/98⁽¹⁾

(1999/C 366/39)

Ved kendelse af 20. september 1999 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-474/98, Clinique Grégoire SA mod Direction régionale des impôts du Nord-Pas-de-Calais (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Lille), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 71 af 13.3.1999.

Slettelse af sag C-116/99⁽¹⁾

(1999/C 366/40)

Ved kendelse af 21. september 1999 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-116/99, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 188 af 3.7.1999.

Slettelse af sag C-349/98⁽¹⁾

(1999/C 366/41)

Ved kendelse af 22. september 1999 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-349/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 340 af 7.11.1998.

Slettelse af sag C-12/99⁽¹⁾

(1999/C 366/42)

Ved kendelse af 23. september 1999 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-12/99, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 71 af 13.3.1999.

Slettelse af sag C-92/99⁽¹⁾

(1999/C 366/43)

Ved kendelse af 24. september 1999 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-92/99, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 160 af 5.6.1999.

Slettelse af sag C-185/99⁽¹⁾

(1999/C 366/47)

Ved kendelse af 29. september 1999 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-185/99, Riksskatteverket mod X, Y og Z (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Regeringsrätten), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 204 af 17.7.1999.

Slettelse af sag C-151/99⁽¹⁾

(1999/C 366/44)

Ved kendelse af 28. september 1999 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-151/99, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 188 af 3.7.1999.

Slettelse af sag C-186/99⁽¹⁾

(1999/C 366/48)

Ved kendelse af 29. september 1999 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-186/99, Riksskatteverket mod X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Regeringsrätten), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 204 af 17.7.1999.

Slettelse af sag C-31/99⁽¹⁾

(1999/C 366/45)

Ved kendelse af 29. september 1999 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-31/99, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 86 af 27.3.1999.

Slettelse af sag C-210/99⁽¹⁾

(1999/C 366/49)

Ved kendelse af 30. september 1999 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-210/99, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storher-tugdømmet Luxembourg, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 204 af 17.7.1999.

Slettelse af sag C-32/99⁽¹⁾

(1999/C 366/46)

Ved kendelse af 29. september 1999 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-32/99, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storher-tugdømmet Luxembourg, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 86 af 27.3.1999.

Slettelse af sag C-211/99⁽¹⁾

(1999/C 366/50)

Ved kendelse af 30. september 1999 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-211/99, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storher-tugdømmet Luxembourg, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 204 af 17.7.1999.

Slettelse af sag C-121/99⁽¹⁾

(1999/C 366/53)

Ved kendelse af 6. oktober 1999 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-121/99, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellenke Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 188 af 3.7.1999.

Slettelse af sag C-100/98⁽¹⁾

(1999/C 366/51)

Ved kendelse af 4. oktober 1999 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-100/98, Kongeriget Sverige mod Rådet for Den Europæiske Union, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 209 af 4.7.1998.

Slettelse af sag C-227/99⁽¹⁾

(1999/C 366/54)

Ved kendelse af 8. oktober 1999 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-227/99, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 226 af 7.8.1999.

Slettelse af sag C-44/99⁽¹⁾

(1999/C 366/52)

Ved kendelse af 4. oktober 1999 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-44/99, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 100 af 10.4.1999.

Slettelse af sag C-200/99⁽¹⁾

(1999/C 366/55)

Ved kendelse af 13. oktober 1999 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-200/99, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 226 af 7.8.1999.

RETTE I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 7. oktober 1999

i sag T-228/97, Irish Sugar plc mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(EF-traktatens artikel 86 (nu artikel 82 EF) — dominerende stilling og kollektiv dominerende stilling — misbrug — bøde)

(1999/C 366/56)

(Processprog: engelsk)

I sag T-228/97, Irish Sugar plc, Carlow (Irland), ved advokat Alexander Böhlk, Bruxelles og Frankfurt am. Main, og solicitor Scott Crosby og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Victor Elvinger, 31 rue d'Eich, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Klaus Wiedner og Conor Quigley), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 97/624/EF af 14. maj 1997 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 86 (IV/34.621, 35.059/F-3 — Irish Sugar plc) (EFT L 258, s. 1), subsidiært dels om annullation af den bøde, der blev pålagt ved beslutningens artikel 3, stk. 3 og 4, for så vidt som den er for vidtgående i forhold til det misbrug, der er fastslået i beslutningens artikel 1, nr. 5 og 6, dels om nedsættelse af den bøde, der er pålagt ved beslutningens artikel 2, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Jaeger, og dommerne K. Lenaerts og J. Azizi; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 7. oktober 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 1, punkt 1, i den anfægtede beslutning annulleres for så vidt som det heri fastslås, at sagsøgeren i perioden 1986-1988 tilbød selektivt lave priser til kunder hos en importør af fransk sukker.
- 2) Størrelsen af den bøde, som sagsøgeren blev pålagt ved den anfægtede beslutnings artikel 2, nedsættes til 7 883 326 EUR.
- 3) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 4) Sagsøgeren betaler sine egne sagsomkostninger og to-tredjedele af Kommissionens sagsomkostninger.
- 5) Kommissionen betaler en tredjedel af sine egne sagsomkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 318 af 18.10.1997.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 26. oktober 1999

i sag T-51/98, Ann Ruth Burrill og Alberto Noriega Guerra mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — arbejdsvilkår — barselsorlov — deling mellem begge forældre)

(1999/C 366/57)

(Processprog: fransk)

I sag T-51/98, Ann Ruth Burrill, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, og Alberto Noriega Guerra, midlertidigt ansat ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Rosières (Belgien), ved advokaterne Georges Vandersanden, Laure Levi og Marie-Ange Marx, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Gianluigi Valsesia og Julian Currall), støtte af Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: Thérèse Blanchet og Martin Bauer), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 24. februar 1998 om at afslå sagsøgernes ansøgning om, at en del af den barselsorlov, som er fastsat i artikel 58 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, deles mellem begge forældre, således at hver af dem i den tilsvarende periode kan arbejde på halvtid, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.D. Cooke, og dommerne R. García-Valdecasas og P. Lindh; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 26. oktober 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 184 af 13.6.1998.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 30. september 1999

i sag T-182/98, UPS Europe SA mod Kommissionen for
De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

*(Statsstøtte — skrivelse fra Kommissionen til en klager —
retsakt, der kan anfægtes afvisning)*

(1999/C 366/58)

(Processprog: engelsk)

I sag T-182/98, UPS Europe SA, Bruxelles, ved advokaterne Tom R. Ottervanger, Rotterdam, og Dirk Arts, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Loeff, Claeys og Verbeke, 5, rue Charles Martel, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: James Flett) angående en påstand om annullation af Kommissionens skrivelse af 2. oktober 1998 (reference: D/54021), har Retten (Fjerde Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R.M. Moura Ramos, og dommerne R. García-Valdecasas, V. Tilli, P. Lindh og P. Mengozzi; justitssekretær: H. Jung, den 30. september 1999 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det dokument, der er fremlagt som bilag 1 til sagsøgerens bemærkninger til afvisningspåstanden, og som er indleveret til Rettens Justitskontor den 18. februar 1999, udgår af sagsakterne i sag T-182/98.
- 3) I øvrigt forkastes den af Kommissionen fremsatte begæring.
- 4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og en tredjedel af sagsøgerens.
- 5) Sagsøgeren bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 20 af 23.1.1999.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 15. september 1999

i sag T11/99, Firma i Léon Van Parys NV m.fl. mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

*(Landbrug — fælles markedsordning — bananer — annulla-
tionssøgsmål individuelt berørt — lukket kreds af erhvervs-
drivende — afvisning)*

(1999/C 366/59)

(Processprog: nederlandsk)

I sag T-11/99, Firma Léon Van Parys NV, Antwerpen (Belgien), Pacific Fruit Company NV, Antwerpen, Pacific Fruchthimport GmbH, Hamburg (Tyskland), og Pacific Fruit Company Italy SpA, Rom, ved advokaterne Philippe Vlaemminck, Lode Van Den Hende og Julien Holmens, Gent, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Loesch og Wolter, 11, rue Goethe, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Hubert van Vliet), angående en påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 2362/98 af 28. oktober 1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 for så vidt angår ordningen for indførsel af bananer til Fællesskabet, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.D. Cooke, og dommerne R. García-Valdecasas og P. Lindh; justitssekretær: H. Jung, den 15. september 1999 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger samt in solidum Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Det er ikke fornødent at træffe afgørelse om de af Kongeriget Spanien og Den Franske Republik indgivne begæringer om intervention.
- 4) Kongeriget Spanien og Den Franske Republik bærer deres egne omkostninger i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EFT C 71 af 13.3.1999.

KENDELSE AFSAGT AF FORMANDEN FOR RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 16. juli 1999****i sag T-143/99 R, Hortiplant SAT mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber****(Foreløbige forholdsregler — uopsættelighed)**

(1999/C 366/60)

(Processprog: spansk)

I sag T-143/99 R, Hortiplant SAT, Amposta (Spanien), ved advokat Concepción Fernández Vicien, Barcelona, og advokat Eva Contreras Ynzenga, Madrid, advokatfirmaet Cuatrecasas, 78, avenue d'Auderghem, Bruxelles, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Juan Guerra Fernandez), angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning C(1999) 537 af 4. marts 1999 om ophævelse af en EF-støtte, har formanden for Anden Afdeling ved Retten i Første Instans, den 16. juli 1999 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 9. september 1999 af Royal Olympic Cruises Ltd, Valentine Oceanic Trading Inc., Caroline Shipping Inc., Simpson Navigation Ltd, Solar Navigation Corporation, Ocean Quest Sea Carriers Ltd, Athena 2004 SA, Elliniki Etaireia Diipeirotikon Grammon AE og Freewind Shipping Company mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-201/99)

(1999/C 366/61)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 9. september 1999 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Royal Olympic Cruises Ltd, Valentine Oceanic Trading Inc., Caroline Shipping Inc., Simpson Navigation Ltd, Solar Navigation Corporation, Ocean Quest Sea Carriers Ltd, Athena 2004 SA og Freewind Shipping Company, alle Monrovia (Liberia), og Elliniki Etaireia Diipeirotikon Grammon AE, Piræus (Grækenland), ved advokat Nikolaos Skandamis,

Athen, og advokat Andreas Potamianos, Piræus, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Stéphan Le Goueff, 9, avenue Guillaume, L-1651 Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

— Der gives i det hele sagsøgerne medhold.

— Det fastslås, at Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved at have medvirket ved folkeretsstridige handlinger fra Den Europæiske Unions side har tilsidesat det grundlæggende fællesskabsretlige princip om beskyttelse af den berettigede forventning med hensyn til fri udveksling af tjenesteydelser på området for søtransport og underholdning til søs.

— Der tilkendes sagsøgerne en erstatning på 73 963 000 USD efter artikel 235 EF og artikel 288, stk. 2, EF.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Formaliteten

- A. Retlig interesse
- B. Udtømmelse af de nationale retsmidler

Realiteten

- A. Ulovlige handlinger og former for adfærd
 1. Ulovlig adfærd udvist af de medlemsstater i Den Europæiske Union, der også er medlemmer af NATO
 2. Ulovlig adfærd udvist af Den Europæiske Union
 - a. Den Europæiske Unions medvirken ved den væbnede intervention mod FRY som selvstændig ulovlig adfærd efter folkeretten og EU-retten
 - b. Den Europæiske Union er retlig bundet af de ulovlige forpligtelser, medlemsstaterne har påtaget sig på grundlag af Det Nordatlantiske Råds beslutninger
 3. Ulovlig adfærd udvist af Det Europæiske Fællesskab
 - a. Ulovlig adfærd, som Det Europæiske Fællesskab indirekte er ansvarlig for
 - b. Det Europæiske Fællesskabs selvstændige ulovlige adfærd
 - i. Krænkelser af en højere retsregel til beskyttelse af private
 - ii. Tilstrækkeligt kvalificeret krænkelser

T a b

1. Indtægtstab som følge af annullerede og udeblevne reservationer
 - a. Annullerede reservationer
 - b. Udeblevne reservationer
2. Indtægtstab som følge af nedsættelser af priserne for de tilbudte ydelser
3. Tab som følge af renter i forbindelse med yderligere lån til finansiering af nye skibe
4. Tabt fortjeneste på grund af mistede indtægter i fremtiden og tab af kunder.

**Sag anlagt den 30. september 1999 af Gitte Rasmussen
mod Rådet for Den Europæiske Union**

(Sag T-221/99)

(1999/C 366/62)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 30. september 1999 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Gitte Rasmussen, Bruxelles, ved advokaterne Jean-Noél Louis, Greta-Françoise Parmentier og Véronique Peere, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annulation af Rådets afgørelse om at anse sagsøgerens fravær i tidsrummet 28. september 1998 til 18. marts 1999 for retsstridigt.
- Annulation af Rådets afgørelse om at pålægge sagsøgeren den disciplinære sanktion skriftlig advarsel.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgeren én EUR som symbolsk erstatning for ikke-økonomisk skade.
- Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har bestridt, at hendes fravær er retsstridigt, og har navnlig til støtte herfor anført følgende:

- Overtrædelse af artikel 59, stk. 3, i tjenestemandsvedtægten, idet Rådet har afslået at høre Invaliditetsudvalget med henblik på, at dette bedømmer gyldigheden af de lægeattester, som sagsøgeren har fremlagt for sit fravær på grund af sygdom.
- Tilsidesættelse af begrundelsespligten og retten til forsvar, idet Rådet ikke har fremlagt nogen lægelig oplysning, som gjorde det muligt for sagsøgerens behandlende læge at erkende, hvorfor institutionens læger har bestridt gyldigheden af de fremlagte lægeattester.

Sagsøgeren har med hensyn til den disciplinære sanktion anført, at denne blev pålagt hende efter hendes afslag på at underkaste sig lægeundersøgelser. Hun har herved anført, at hun på sin leges råd afslog at gennemgå disse lægeundersøgelser, idet hendes læge fandt, at disse undersøgelser kunne skade hendes helbred, en opfattelse, som ifølge sagsøgeren senere blev bekræftet ved Invaliditetsudvalgets afgørelse af 23. marts 1999, hvori udvalget fastslog, at hun var definitivt uarbejdsdygtig på grund af den alvorlige sygdom, som hun lider af. Sagsøgeren har på dette grundlag fastslået, at hun ikke har tilsidesat sine vedtægtsmæssige forpligtelser, hvorfor den disciplinære afgørelse er uden hjemmel, og under alle omstændigheder behæftet med en åbenbar fejlsvurdering.

Sagsøgeren har endelig anført, at Rådet ved at pålægge hende lægeundersøgelser, som kunne skade hendes helbred, har begået en række tjenestefejl, som må pådrage det erstatningsansvar.

**Sag anlagt den 5. oktober 1999 af Jean-Claude Martinez
og Charles de Gaulle mod Europa-Parlamentet**

(Sag T-222/99)

(1999/C 366/63)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 5. oktober 1999 anlagt sag mod Europa-Parlamentet af Jean-Claude Martinez, Montpellier (Frankrig), og Charles de Gaulle, Paris, ved advokat François Wagner, 2, rue de la Poissonnerie, Nice.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Europa-Parlamentets afgørelse af 14. september 1999 vedrørende fortolkning af forretningsordenen annulleres
- Det fastslås, at den fortolkning af forretningsordenens artikel 29, stk. 1, som er blevet foreslået af Udvalget om Forfatningsspørgsmål, og Forretningsordenen, er i strid med fællesskabsretten, retsstatsprincippet, Unionens grundprincipper og grundlæggende rettigheder.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne, der er medlemmer af Europa-Parlamentet, har anført, at det den 19. juli 1999 blev meddelt Parlamentets formand, at »Teknisk Gruppe af Uafhængige Medlemmer (TDI) — Blandet Gruppe« var blevet dannet i overensstemmelse med artikel 29 i Parlamentets forretningsorden. Under plenarmødet den 20. juli 1999 modsatte samtlige politiske grupper sig dannelsen af denne blandede gruppe. Udvalget om Forfatningsspørgsmål og Forretningsordenen skulle afgive udtalelse om, hvorvidt denne nye gruppe var i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 29. Det foreslog en fortolkning, hvorefter det i henhold til denne bestemmelse ikke kan tillades, at der dannes en gruppe, hvor der åbenlyst ikke består nogen politisk karakter og politisk samhørighed mellem dens medlemmer. Den 14. september 1999 blev spørgsmålet sat til afstemning i Parlamentet, der med simpelt flertal vedtog den af udvalget foreslåede fortolkning. Det er denne parlamentsafgørelse, der anfægtes i nærværende sag.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne gjort to anbringender:

- a) Den anfægtede afgørelse er diskriminerende:
 - den anfægtede fortolkning medfører en forskelsbehandling, for så vidt den bevirker, at de pågældende parlamentsmedlemmer afskæres fra administrative fordele og fordelene i forbindelse med deltagelse i Parlaments arbejde, som tilhørsforholdet til en gruppe giver
 - den anfægtede fortolkning afviger fra hovedparten af den europæiske lovgivning og praksis i de nationale parlamenter.
- b) Tilsidesættelse af fællesskabsretten og retsstatsprincippet i materiel forstand:
 - den anfægtede fortolkning gør indgreb i det almindelige retssikkerhedsprincip, idet den klart er i strid med anden i forretningsordenen og beskyttelsen af den berettigede forventning, der er opstået omkring denne bestemmelse i løbet af de seneste tyve år

- den anfægtede fortolkning gør indgreb i grundlæggende rettigheder, idet den både tilsidesætter foreningsfriheden og ligebehandlingsprincippet.

Sag anlagt den 26. oktober 1999 af Marie-Josée Bollendorff mod Europa-Parlamentet

(Sag T-260/99)

(1999/C 366/64)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 26. oktober 1999 anlagt sag mod Europa-Parlamentet af Marie-Josée Bollendorff, Bertrange (Luxembourg), ved advokat Laurent Mosar, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg på dennes kontor 8, rue Notre-Dame.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annul创新 af den afgørelse, hvorved ansættelsesmyndigheden anså sagsøgerens fravær mellem den 9. og den 12. marts 1999 for ulovligt og fradrog 28,50 arbejdstimer i hendes årlige ferie.
- Subsidiært annulleres om nødvendigt Europa-Parlamentets udtrykkelige afgørelse om afvisning af sagsøgerens klage, som blev indgivet i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, og hvilken afgørelse blev meddelt den 26. juli 1999.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 100 000 LUF i økonomisk og ikke-økonomisk erstatning.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren bestrider, at hendes fravær var ulovligt og henviser herved til følgende omstændigheder:

- Tjenestemandsvedtægtens artikel 25, stk. 2, er tilsidesat, da Parlamentet ikke gav hende meddelelse om, at det havde foretaget fradrag i hendes ferie.
- Tilsidesættelse af retten til forsvar, da sagsøgeren ikke blev opfordret til at give en forklaring på sin handlemåde, navnlig hvad angår hendes udeblivelse ved de lægelige kontrolundersøgelser. Desuden burde gyldigheden af den lægeattest, sagsøgeren fremlagde, ikke have været draget i tvivl, uden at hun først var blevet underkastet en lægeundersøgelse.

- Fejlagtig anvendelse af vedtægtens artikel 60, da formålet med denne bestemmelse er at sanktionere fremlæggelsen af lægeattester, der udfærdiges som en tjeneste, og ikke at sanktionere tilsidesættelsen af en loyalitetspligt. Da Parlamentet foreholdt sagsøgeren, at hun havde tilsidesat en loyalitetspligt, var det forpligtet til udelukkende at basere sin afgørelse på vedtægtens artikel 86 og ikke på vedtægtens artikel 60.

Endelig anfører sagsøgeren, at Parlamentet har tilsidesat vedtægtens artikel 24 ved at negligere vedtægtens bestemmelser og ved at nægte at bistå hende i hendes retsforfølgning af den kontrollerende læge, hvorved Parlamentet har pådraget sig et ansvar.

Delvis slettelse i de forenede sager T-85/93 m.fl.⁽¹⁾

(1999/C 366/65)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 29. september 1999 har formanden for Fjerde Udvidede Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sagerne T-85/93, T-87/93, T-126/93, T-130/93, T-35/94, T-40/94, T-198/94, T-212/94, T-227/94, T-236/94, T-237/94, T-238/94, T-278/94, T-279/94, T-281/94, T-283/94, T-284/94, T-349/94, T-350/94, T-357/94 og T-360/94, skal slettes på fortegnelsen over de forenede sager T-85/93 m.fl., Helmut Bösl m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

⁽¹⁾ EFT C 178 af 18.7.1990, EFT C 34 af 9.2.1991, EFT C 90 af 26.3.1994, EFT C 218 af 6.8.1994, EFT C 304 af 29.10.1994 og EFT C 370 af 24.12.1994.

Delvis slettelse i de forenede sager T-85/93 m.fl.⁽¹⁾

(1999/C 366/66)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 29. september 1999 har formanden for Fjerde Udvidede Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at navnene på sagsøgerne Peter Dalhaus, Klaus Buck, Karl-Heinz Rohler og Ludger Beckhoff skal slettes på fortegnelsen over sagsøgerne i sag T-247/94 — forenede sager T-85/93 m.fl., Helmut Bösl m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union.

⁽¹⁾ EFT C 233 af 20.8.1994.

Delvis slettelse af de forenede sager T-320/94 m.fl.⁽¹⁾

(1999/C 366/67)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 29. september 1999 har formanden for Fjerde Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sagerne T-320/94, T-323/94, T-324/94, T-332/94, T-333/94, T-344/94, T-345/94 og T-351/94 skal slettes på fortegnelsen over de forenede sager T-320/94 m.fl., Klaus Harings m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

⁽¹⁾ EFT C 351 af 10.12.1994.

Slettelse af de forenede sager T-363/94 m.fl.⁽¹⁾

(1999/C 366/68)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 29. september 1999 har formanden for Fjerde Udvidede Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at de forenede sager T-363/94 m.fl., Benno og Hans Georg Theunissen m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 370 af 24.12.1994, EFT C 400 af 31.12.1994, EFT C 54 af 4.3.1995, EFT C 74 af 25.3.1995 og EFT C 119 af 13.5.1995.

Delvis slettelse af de forenede sager T-366/94 m.fl.⁽¹⁾

(1999/C 366/69)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 29. september 1999 har formanden for Fjerde Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sagerne T-366/94, T-3/95, T-14/95, T-120/95 og T-124/95 skal slettes på fortegnelsen over de forenede sager T-366/94 m.fl., Hilde Diekmeyer m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

⁽¹⁾ EFT C 370 af 24.12.1994, EFT C 54 af 4.3.1995, EFT C 74 af 25.3.1995, EFT C 174 af 8.7.1995 og EFT C 208 af 12.8.1995.

Slettelse af sag T-385/94⁽¹⁾

(1999/C 366/70)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 29. september 1999 har formanden for Fjerde Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-385/94, Johann Wißmüller mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 392 af 31.12.1994.

Slettelse af sag T-160/95⁽¹⁾

(1999/C 366/73)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 29. september 1999 har formanden for Fjerde Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-160/95, Harald Meuser mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 248 af 23.9.1995.

Slettelse af sag T-397/94⁽¹⁾

(1999/C 366/71)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 29. september 1999 har formanden for Fjerde Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-397/94, Gerjet Meyenburg mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 400 af 31.12.1994.

Slettelse af sag T-202/95⁽¹⁾

(1999/C 366/74)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 29. september 1999 har formanden for Fjerde Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-202/95, Heinrich Gottmann mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 351 af 30.12.1995.

Slettelse af sag T-399/94⁽¹⁾

(1999/C 366/72)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 29. september 1999 har formanden for Fjerde Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-399/94, Josef Speckbacher mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 392 af 31.12.1994.

Slettelse af sag T-150/96⁽¹⁾

(1999/C 366/75)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 19. oktober 1999 har formanden for Første Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-150/96, Austin Rowan mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 354 af 23.11.1996.

Slettelse af sag T-198/96⁽¹⁾

(1999/C 366/76)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 19. oktober 1999 har formanden for Første Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-198/96, Christine Dalby mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 54 af 22.2.1997.

Slettelse af sag T-97/98⁽¹⁾

(1999/C 366/79)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 9. juli 1999 har formanden for Femte Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-97/98, Maurizio Gastaldello mod Regionsudvalget for Den Europæiske Union, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 258 af 15.8.1998.

Slettelse af sag T-218/96⁽¹⁾

(1999/C 366/77)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 19. oktober 1999 har formanden for Første Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-218/96, Paul Hodson mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 54 af 22.2.1997.

Slettelse af sag T-78/99⁽¹⁾

(1999/C 366/80)

(Processprog: engelsk)

Ved kendelse af 13. oktober 1999 har formanden for Første Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-78/99, Sonia Marion Elder og Robert Dale Elder mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 174 af 19.6.1999.

Slettelse af sag T-59/98⁽¹⁾

(1999/C 366/78)

(Processprog: engelsk)

Ved kendelse af 13. oktober 1999 har formanden for Femte Udvidede Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-59/98, Honeywell Inc. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 234 af 25.7.1998.

Slettelse af sag T-162/99 R

(1999/C 366/81)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 22. oktober 1999 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-162/99 R, Luigia Dricot-Daniele, Patricia De Palma og Claudine Hamptaux mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.